

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

22. LEDNA 2012

Z obsahu:

Ve škole Svaté rodiny
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
28. prosince 2011
- strana 2 -

Světlo a svědek pro svět
Pro převažující většinu
Kolumbijců je víra v Boha
a příslušnost ke katolické
církvi největším národním
pokladem
- strana 4 -

Dina Bélangerová (2)
Život a poslání
blahoslavené Diny
- strana 6 -

Ježíšova poselství
P. Ottaviovi
Michelinimu (25)
- strana 7 -

Božské a panenské
materství Mariino
Inos Biffi
- strana 9 -

Počatá ve znásilnění,
a přece milovaná
Rebeka Kiesslingová
- strana 10 -

Věříme v jednoho Boha
Dokončení textu „Kredo
Božího lidu“, který
slavnostně vyhlásil papež
Pavel VI. 30. června 1968
- strana 11 -

*„Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.
Obráťte se a věřte evangeliu!“*

(Mk 1,15)

Editorial

Poselství, se kterým poslal Hospodin proroka Jonáše do města Nive, bylo zcela nekompromisní: Za čtyřicet dní bude město zničeno. Taková zvěst zní více než neradostně. A přece to bylo poselství, které přispělo k záchraně. Obyvatelé hříšného města se totiž neurazili ani neobořili na proroka, nýbrž správně pochopili, co je třeba v této vážné situaci udělat: uvěřili v Boha, vyhlásili půst a pokání a změnili své hříšné chování. Hospodin se pak nad nimi smiloval. Proctví o nadcházející katastrofě dosáhlo výsledku, který ve skutečnosti mění jeho charakter na poselství, které přineslo radost. Bůh tak svou hrozbou prokázal hříšnému městu své milosrdenství ještě dříve, než o ně začalo prosit, protože nikdy nemá na mysli nic jiného než nejvyšší dobro svých tvorů.

Poselství proroka Jeremiáše Izraeli, které mělo stejný cíl jako Jonášovo, se naopak nesešlo s přijetím a pochopením. Národ neuposlechl a pronásledoval Hospodinova posla. Přiválila se na něj zkáza.

Tato historie se stále opakuje. Jak to výmluvně představil Pán v podobnosti vinařů, dobrotný Bůh poslal se svým varováním dokonce vlastního Syna v naději, že alespoň před ním se hříšníci zastydí, ale oni ho chytili a zabil. Syn Boží se stal pro ně podle jeho vlastních slov nárožním kamenem, o který se rozrazili.

Kdo nezaujatě čte třicet pět let stará poselství našeho Pána, která tlumočí P. Ottavio Michellini, musí uznat, že nesou všechny znaky onoho Božího varování a velkého zájmu o nápravu povážlivého stavu církve především ze strany těch, kteří svým postavením, posláním a povoláním mají být předními strážci dobra a blaha svěřených duší, garanty pravdy a spravedlnosti a šířitelé svatosti. Také tato poselství je možno přijmout, zamyslet se nad nimi a vyvodit z nich závěry pro

vlastní život a pro obnovu opravdové zbožnosti a apoštolské horlivosti, ale je možno je také ignorovat, nebo dokonce jimi pohrdat a urazit se nad tím, že si někdo dovoluje znevažovat odpovědné osoby v církvi.

Doba, která uplynula od jejich zveřejnění, však ukázala více než jasně, jak jsou ona poselství oprávněná a naléhavá. Závažnost všech těchto poselství je ve stručnosti obsažena v Pánových slovech: „Běda světu pro pohoršení! Kdo by pohoršil i jednoho z maličkých ..., tomu by bylo lépe, kdyby mu pověsili na krk mlýnský kámen...“ Jak říká Katechismus katolické církve, „pohoršení je těžké, když ti, kdo je dávají, mají podle přirozenosti nebo ze své funkce učit a vychovávat druhé. Ježíš to vytyká zákoníkům a farizeům a přirovnává je k dravým vlkům v rouše beránčím.“ Současná krize víry, tedy krize samé podstaty církve, o které otevřeně hovoří papež Benedikt XVI., je především krizí jejího duchovenstva.

Připomněli jsme si na stránkách Světla celou řadu svatých kněží a biskupů. Viděli jsme, jak kolem těchto pravých Kristových učedníků se nešířila krize, ale nápadný rozkvět církve. Stačí připomenout svatého Františka Saleského nebo svatého faráře arského, kteří měnili úhor v kvetoucí zahradu.

Dějiny nás poučují také o opaku: Mohl by Luther se svou vzpourou uspět, kdyby pastýři a kněží byli na svém místě a vedli skutečně Boží lid ke Kristu a svatosti? Víře a církvi skutečně oddaní věřící by museli jeho bludy jednoznačně odmítnout a nikoliv přijímat s nadšením. Reformátorův úspěch dokazuje, v jak kritickém stavu se nacházela církev především díky zkaženosti, vlažnosti a pohodlnosti, které propadli tehdejší duchovní a pastýři. Podobně tomu bylo v oné době v Anglii. Rozchod Jindřicha VIII. s Římem

Dokončení na str. 9

Ve škole Svaté rodiny

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci 28. prosince 2011

Drazi bratři a sestry, dnešní setkání se uskutečňuje ve vánoční atmosféře proniknuté intimní radostí z narození Spasitele. Je to tajemství světla, které mohou ve víře a v modlitbě znovu prožívat lidé každé epochy. Právě modlitba nás uschopňuje přiblížit se k Bohu s hlubokou důvěrností. Proto se přidržíme tématu modlitby, které v tomto období rozvíjím v katechezích, a chtěl bych rozjímat o tom, jak nám modlitba dává účast na životě svaté Rodiny nazaretské. Dům v Nazaretě je školou modlitby, kde se učíme naslouchat, rozjímat a pronikat k hlubokému významu zjevení Božího Syna a bereme si příklad z Marie, Josefa a Ježíše.

Památnou zůstane promluva, kterou pronesl Pavel VI. při své návštěvě Nazareta. Papež řekl, že ve škole Svaté rodiny „chápeme, proč musíme zachovávat duchovní kázeň, jestliže chceme žít podle evangelia a stát se Kristovými učedníky“. A dodal: „Především nás učí mlčení. Kéž by se v nás opět zrodila úcta k mlčení, obdivuhodná a nezbytná duchovní atmosféra: zatím jsme ohluchli od přílišného rámusu, hluku a zvukových hlasů v nervózním a hlučném životě naší doby. Nazaretské mlčení, nauč nás, abychom se upevnili v dobrých myšlenkách, byli pozorní k vnitřnímu životu, připraveni naslouchat tajemným Božím vnuknutím a povzbuzením dobrých učitelů.“ (*Promluva v Nazaretě*, 5. ledna 1964)

Můžeme využít některé podněty týkající se modlitby, vztahu Svaté rodiny k Bohu z vyprávění evangelia o Ježíšově dětství. Můžeme začít epizodou představení Ježíše v chrámě. Svätý Lukáš vypráví, že Maria a Josef, „když na-
dešel den očišťování podle Moj-

žíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu“ (Lk 2,22). Jako každá židovská rodina zachovávající Zákon odebrali se rodiče do chrámu, aby zasvětili prvorozené dítě a přinesli oběť. Věrní Mojžíšovým předpisům vyšli z Betléma a odebrali se do Jeruzaléma s Ježíšem, kterému bylo právě čtyřicet dní; místo beránka přinesli oběť prostých rodin, tj. dvě holoubátka. Je to pouť Svaté rodiny a obětování darů jako symbol modlitby a setkání s Pánem, kterého již Maria a Josef vidí v Synu Ježíši.

Kontemplace o Ježíši má v Marii nepřekonatelný vzor. Tvář Syna jí náleží ze zvláštního titulu, protože se utvářela v jejím lůně a přijala také její lidskou podobnost. Kontemplaci o Ježíši se nikdo nevěnoval s takovou vytrvalostí jako Maria. Pohled srdce se soustřeďuje na něho již od okamžiku Zvěstování, když ho působením Ducha Svatého počala. V následujících měsících pozoruje krůček po krůčku jeho přítomnost až ke dni narození, kdy se její zrak může zahledět s mateřskou něžností do tváře Syna, zatímco ho zavinuje do plenek a ukládá do jeslí.

Neustávající modlitba

Vzpomínky na Ježíše, zapsané v její mysli a v jejím srdci, poznamenávaly každý okamžik Mariina života. Žije se zrakem upřeným na Krista a dělá si poklad z každého jeho slova. Svätý Lukáš říká: „Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19), a tak popisuje Mariino chování před tajemstvím Vtělení, chování, které potrvá po celý její život: uchovávat všechno a rozjímat o tom v srdci. Lukáš je evangelista, který nám dává poznat Mariino srdce, její

Dokončení na str. 12

Říkám vám, bratři, toto: Nemáme mnoho času. Slova o nedostatku času, která tak často slyšíš od svých současníků, mají u apoštola zcela jiný význam. Většinu toho, co dnešní lidé s takových chvatem dělají, by Pavel pokládal za zbytečnou ztrátu času. Oni se totiž pachtí za tím, co je odsouzeno k zániku. Je třeba obrátit pozornost zcela jiným směrem. Dokonce i k těm časným záležitostem, které jsou nezbytnou součástí života, je třeba přistupovat tak, abychom ani v nejmenším neztráceli ze zřetele to, co je věčné, a tedy podstatné. Pán nám zjevuje důležitou pravdu: *Naplnil se čas*. Pros ho vroucně o dar jeho milosti, abys opravdu *uvěřil jeho radostnému poselství* a také pochopil jeho skutečnou podstatu.

Jeho předchůdce, který mu *rovnal cestu* a upozornil své vlastní učedníky na jeho osobu, nastoupil svou novou cestu, aby mu *udělal místo*.⁽¹⁾ Svým nesmlouvavým: *Není dovoleno!*⁽²⁾ se stal nepohodlným pro mocné tohoto světa. I tato jeho cesta k nadcházející mučednické smrti je součástí jeho kázání. Dal Bohu zcela k dispozici nejen svůj hlas a všechny svůj čas, ale i celý svůj život. Je i svým osudem předchůdcem a předznamenáním osudu svého Pána a těch, kteří se zcela zasvětili hlásání Božího království: *Na světě budete mít soužení, ale buďte dobré mysli*.⁽³⁾ Právě utrpení Ježíšových svědků je nejvýmluvnějším a nejpádnějším důkazem platnosti a skutečné hodnoty jejich svědectví o zjevené Boží pravdě. I ono je součástí radostné zvěsti o Božím království.

Ještě dokud byl Jan na svobodě, setkal se Ježíš se svými prvními budoucími učedníky. Jeho zjev i jeho slova klíčí nyní v jejich srdcích a připravují tak půdu pro zásadní a dalekosáhlé rozhodnutí. Zatím však následovali Pána jen do místa jeho dočasného pobytu a pak se opět vrátili ke svému řemeslu. Tehdy ještě nenastal čas, aby je zcela povolal do své družiny. Po Janově uvěznění jako by Ježíš převzal jeho štafetu a neúnavně hlásá svou radostnou zvěst: *Čiňte pokání. Přiblížilo se Boží království*.

Na to, co znamená činit pokání, obrací svou pozornost dnešní první čtení. Radostná zvěst o příchodu Božího království nespočívá v tom, že je konec všemu, co je obtížné a nepříjemné, že se máš zajímat jen o to, co těší a oblažuje. Radostné je v Ježíšově zvěsti to, že konečná a definitivní blaženost jako věčný a nezvratný stav je přístupná i těm, kterým pro jejich způsob života a příklon k modlám těla, světa a ďábla zatím povážlivě hrozí, že *jejich město bude vy-*

Naléhavá výzva

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Čiňte pokání a věřte evangelium!

vráceno. I *radostná zvěst* může nejdříve hrozit, aby tak nekompromisně otevřela oči zaslepeným a ukázala jim, že se nacházejí na samém pokraji propasti, aby se vzpamatovali a hledali cestu k záchraně. Díky hrozbě, kterou slyšeli z úst proroka, dostává se jim milosti, že uvěřili v Boha a vyhlásili půst pokání velcí i malí. Hospodin jim postavil před oči obraz zkázy, od které je chtěl uchránit, a skutečně dosáhl svého, protože *změnili své chování a On na ně nepřivedl zkázu, kterou sliboval*.

Bůh, který hrozí, činí tak ve skutečnosti právě proto, že je *dobrý a dokonalý, protože ukazuje hříšníkům cestu*⁽⁴⁾. Zkáza sama není Boží dílo, nýbrž dílo jeho Nepřítele, kterému se hříšníci vydávají tím, že odmítají svého Boha a Zachránce. Nezazlivej proto ani dnešním prorokům, když upozorňují na blížící se neštěstí. Oni jen pokračují v tom, co začal sám Pán, když hlásal, že se *naplnil čas: Čiňte pokání!*

Být hlasatelem pokání však není nic populárního. Lidé to neslyší rádi. Jestliže si netroufají tvrdit, že pokání nepotřebují, obrátí se proti osobě Božího posla. I na samého Pána se pro toto slovo obořil jeho rodáci a vyženou ho z města: *Není to syn Josefův?*⁽⁵⁾ Ty však přiznej Bohu právo, aby si za svého posla zvolil toho, koho sám chce. Jeho soudu jsou často na hony vzdáleny našim i velice samozřejmým názorům.

Vidíš to na Ježíšově jednání. Chce si vybrat své pomocníky a nástupce mezi těmi nejprostšími. Jde k obyčejným rybářům. Jakou k tomu mohou mít kvalifikace? Podle něho mají právě tu nejpotřebnější: na jeho jedinou výzvu *ihned opustili síť a šli za ním*. Nabízí jim, že z nich učiní *rybáře lidí*. Mají vůbec tušení, co to znamená? Kolik to důvěry a připravenosti je obsaženo v jejich bezpodmínečné ochotě následovat Pána! Na nic se neptají a *jdou*. Jen si uvědom, kolik otázek by se ti vyrojilo v hlavě, kdyby se ti dostalo uprostřed tvé práce pozvání: *Nechej všeho a pojď za mnou*. Za tři roky tito obyčejní rybáři vystoupí před celým národem a začnou lovit lidi: *Obraťte se! A výsledek? Ten den se k nim přidá tři tisíce lidí*.⁽⁶⁾

Uslyšíš-li slovo proroka, neďivej se na jeho osobu, ale na milost, kterou v něm půso-

Liturgická čtení

1. čtení – Jon 3,1–5,10

Hospodin oslovil Jonáše: „Vstaň, jdi do velikého města Ninive a měj tam kázání, které ti ukládám.“ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodina rozkazu. Ninive bylo velké město před Bohem, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš začal procházet městem první den a volal: „Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivští obyvatelé však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se do zínic, velcí i malí. Když Bůh viděl, co učinili, že změnili své hříšné chování, smíloval se a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

2. čtení – 1 Kor 7,29–31

Říkám toto: Čas je krátký. Proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli, a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali, neboť tento viditelný svět pomíjí.

Evangelium – Mk 1,14–20

Když byl Jan Křtitel uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangelium!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Poďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“ Ihned nechali síť a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují síť; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

bi ten, který si ho povolal. Aby tě jeho slovo přivedlo k správnému jednání, uvědom si, že k němu vede jen *pokorné*. Pokora je první a nezbytný krok každého pokání. *Nemáme mnoho času!* Pros proto s pravou zkroušeností svého Pána: *Veď mě ve své pravdě a uč mě, neboť Ty jsi můj Bůh a Spasitel*.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Jan 3,30; ⁽²⁾ srov. Mt 14,4; ⁽³⁾ Jan 16,33;

⁽⁴⁾ resp. žalm 25; ⁽⁵⁾ Lk 4,22; ⁽⁶⁾ Sk 2,38.41;

⁽⁷⁾ resp. žalm 25

Kolumbijci zachovávají Boží zákon, jsou poslušni katolické církve, modlí se, zpovídají, přistupují k Eucharistii a s odvahou čelí všem těžkostem. Není takřka rodiny v Kolumbii, která by nezažila násilí, únos nebo zabítí některého svého člena zločinnými skupinami komunistických partyzánů. Mučednictví a utrpení tisíců nevinných osob sjednotilo národ v modlitbě a v důvěře v Boha. V poselstvích, která Matka Boží adresovala mnoha kolumbijským mystikům, se hovoří o tom, že v Kolumbii **nastane mír jen tehdy, když celý národ se svými vůdci vykoná úkon zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a Neposkrvněnému Srdci Panny Marie.**

Maria řekla, že utrpení, které postihlo Kolumbii, je-li prožíváno ve sjednocení s Kristem, přeměňuje celý národ, který se stává světlem a svědkem pro celý svět.

Zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše

V roce 1990 tehdejší kolumbijská vláda s celým episkopátem zasvětila národ Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a tento fakt byl zapsán do ústavy. V roce 1991 však nová vláda změnila ústavu a zasvěcení anulovala. Od té doby zesílily činnost komunistické ozbrojené skupiny. To vedlo k mobilizaci celé společnosti k duchovní a mravní obnově národa a k volbě vlády složené z věřících lidí, kteří by tuto obnovu podporovali. Kolumbijci **pocho-pili, že bez silné víry v Boha nemá národ budoucnost.** A proto v demokratických volbách v roce 2002 zvolili hluboce věřícího prezidenta Álvara Uribeho Véleze. V roce 2003 podepsal prezident ústavu, která anulovala rozhodnutí tribunálu z roku 1991. Velitel armády generál Padilla hrdě prohlásil, že nová kolumbijská ústava „odráží řád, který jsme obdrželi od Boha“. Po několikaleté přípravě prezident Ál-

Světlo a svědek pro svět

Pro převažující většinu Kolumbijců je víra v Boha a příslušnost ke katolické církvi největším národním pokladem. Vědí, že radost a klid svědomí mají jen ti, kteří se denně v modlitbě spojují s Bohem, přistupují ke svátostem a jsou věrní v zachovávaní jeho přikázání.

varo Uribe Vélez spolu s celým episkopátem **v jednotě s celým národem uskutečnili slavnostní zasvěcení Kolumbie Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a Neposkrvněnému Srdci Panny Marie.** Byla to nesporně nejdůležitější událost v této zemi od doby, kdy Kolumbie získala nezávislost. **Prezident Uribe Vélez zdůraznil, že slavné zasvěcení přispělo ke sjednocení celého kolumbijského národa.** Jen sám Bůh může sjednotit národ v jednu velkou rodinu, ale jeho členové musí vyjadřovat svůj souhlas se všeobecným zasvěcením tím,

Gloria Polo

že přijmou závazek každodenní modlitby, věrnost v zachovávaní Božích přikázání a poslušnost vůči učitelskému úřadu katolické církve. Od té doby každý rok v červnu obnovuje vláda spolu

Kolumbie - modlitební průvod se sochou Panny Marie

Álvaro Uribe Vélez

s episkopátem akt zasvěcení Nejsvětějšímu Srdcím. Po růžencové pobožnosti, která se koná v prezidentském paláci a vysílá se státní televizí, následuje akt zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Tak vyjadřuje prezident, vláda i všichni věřící svou odanost Kristu. Celosvětově známá kolumbijská mystička Gloria Polo řekla, že „Pán Bůh si proto Kolumbii oblíbil a projevuje tomuto národu hmatatelné důkazy své ochrany a péče“.

Fenómén kolumbijských mystiků

V Kolumbii je na čtyřicet osob, které Bůh obdařil zvláštním charismatem mystického života. Těmto osobám se zjevují Ježíš, Maria a světci, kteří předávají národu svá poselství. Biskupové tyto mystiky akceptu-

jí a jejich knihám udělují své imprimatur. Tato soukromá zjevení se obracejí k místní církvi, aby posílila víru obyvatelstva. Vyzývají je k vytrvalé modlitbě, přijímání svátostí, aby nepodléhalo znechucení a setrvalo v milosti posvěcující.

Jednou z nejznámějších kolumbijských mystiček je Gloria Polo. Před svým obrácením žila, jako by Bůh neexistoval. Akceptovala potraty, antikoncepci a rozvody. Byla katoličkou jen podle jména. Nemodlila se, ani nepřistupovala ke svátostem. Měla za to, že Bůh neexistuje a lidský život zcela končí smrtí. Když 5. května 1995 procházela se svým synovcem parkem univerzity, zasáhl je blesk. Synovec na místě zahynul. Úder blesku zastavil tlukot Gloriina srdce a spálil její vnitřní orgány: střeva, ledviny, plíce a vaječníky. Její tělo bylo celé popálené a zčásti zuhelnatělé, zvláště prsa, nohy a ramena. Během pobytu v nemocnici ve stavu klinické smrti vykonala její duše mystickou pouť a Gloria spatřila své zemřelé příbuzné. Uvědomila si, že smrt je jen přechod do jiného života. Když se přiblížila k tajemnému světlu v podobě hostie, které ji naplnilo nevýslovnou láskou, nabyla poznání, že se nachází před Nejsvětější svátostí oltářní. Gloria pochopila, že **Eucharistie je samotný zmrtvýchvstalý Pán, který září světlem lásky a milosrdenství.**

Během této mystické „cesty“ zakusila přítomnost trojjediného Boha, který je láska a milosrdenství, ale i spravedlivý soudce. Pán Ježíš jí připomněl, že v okamžiku naší smrti se koná soud, který rozhoduje o věčné spáse nebo věčné záhubě. Gloria se přesvědčila, že existuje nebe, očištěc a peklo. **Člověk, který setrvává ve smrtelných hříších, odmítá obrácení a nepřijímá dar Božího milosrdenství, sám vědomě a dobrovolně volí peklo.**

Ve stavu její klinické smrti jí Ježíš dal poznání, že **největší tragédií pro člověka je nechota**

k obrácení, setrvávání v hříchu a odmítnutí Božího milosrdenství. V tomto pohledu z perspektivy věčnosti si Gloria uvědomila, v jak velkém omylu žila, poznala, jak brutálním zločinem je zavraždění nevinného dítěte, jakou spoušť v duši způsobuje život, který nedbá na Boží přikázání a oddává se hříchu, především hříchu nečistoty.

Když již lékaři potvrdili její smrt, Pán Ježíš vykonal neobyčejný zázrak a vrátil ji do života zcela uzdravenou ze všech těžkých zranění způsobených bleskem. Před zraky lékařů se uzdravily vnitřní orgány, které začaly plnit svou funkci. Z těla zmizely postupně stopy popálení. Ale největší zázrak se uskutečnil v jejím duchovním životě: **Pán Ježíš jí ukázal, jak nesmyslný je život bez Něho, odmítnutí jeho lásky a milosrdenství a volba pekla.** Po svém zázračném uzdravení složila Gloria Bohu slib, že bude cestovat po celém světě, aby vydávala svědectví, že Bůh existuje a že nás miluje a že i největší hříšníci mají právo na jeho milosrdenství. Aby získali odpuštění svých hříchů, musí se Ježíši vyznat ve svátosti smíření, s hlubokou lítostí a pevným předsevzetím k nápravě usilovat o život podle Božích přikázání v osobním vztahu ke Kristu a v každodenní modlitbě. Gloria nyní vydává své svědectví po celém světě. Tisíce lidí ji slyšely a změnily zcela svůj život.

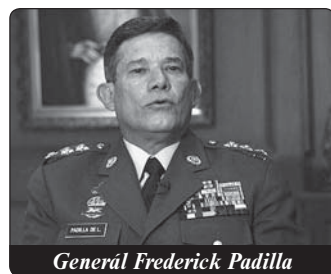
Víru není možno skrývat

Prezident Kolumbie **Álvaro Uribe Vélez je hluboce věřící katolík, absolvent Harvardské univerzity, který získal v Oxfordu profesorský titul.** Byl prezidentem po dvě volební období v letech 2002–2010 a potřeťtí již nemohl být zvolen. Když v dubnu 2010 končil v úřadě, těšil se podpoře 85 % obyvatel. Ve svých promluvách k národu hovořil o tom, že potraty jsou vraždění nenarozených dětí, prosil mládež, aby věrně zachovávala šesté přikázání Desatera a aby začínala svůj po-

hlavní život až v rádném manželství. Za jeho vlády zaznamenala země velký hospodářský vzestup, který v roce 2008 představoval nárůst 6,5 %. Prezident Vélez splnil všechny své předvolební sliby a svůj úřad pokládal za pokornou službu národu. V jednom projevu řekl: **„Stále prosím Boha, aby mi dal světlo poznání pravdy, abych přijímal rozhodnutí, která jsou ve shodě s Boží vůlí a abych se ve vedení země nedopouštěl chyb.** Máme velmi prosté záměry, jak vést zemi: hledat dobro každého obyvatele a učit je odpovědnosti. K tomu je zapotřebí Božího světla. **Jako prezident mám úkol předávat lidem světlo pravdy, která pochází od Boha. Věřím, že každého opravdového a trvalého úspěchu v našem životě je možno dosáhnout jen díky pomoci Ježíše Krista a jeho Matky Marie, pochopitelně při naší plné angažovanosti a usilovné práci.** (...) Vážím si všech lidí bez výjimky. Setkávám se s příslušníky jiných vyznání, vážím si jejich přesvědčení, ale nemohu skrývat vlastní víru. **Nemám žádný důvod, abych jako prezident ukrýval své náboženské přesvědčení.** Jsem slabý a hříšný člověk, a proto potřebuji blízkost Panny Marie.“

Prezident prohlásil, že hlavním úkolem vlády je zlepšovat s Boží pomocí postavení prostých obyvatel, aby měli práci, radost ze života a ze svobody ve své vlasti. Jestliže vláda vykoná, co je v jejích silách, Bůh jí podpoří a úspěch se dostaví.

Prezident řekl, že činí každé rozhodnutí po konzultaci s Bohem v modlitbě. Prosí o milost rozpoznání Boží vůle. Když v březnu 2008 hrozil ostrý konflikt mezi Kolumbií, Venezuelou

Generál Frederick Padilla

Ingrid Betancourtová

a Ekvádorem, vyzval prezident spolu s ministry národ k modlitbě růžence na úmysl míru. **Prezident nemůže skrývat svou víru.** „Všude, kde pobývám jako prezident, s oblibou navštěvuji kostely, poklekám a modlím se před Nejsvětější svátostí. Novinář z Evropy se diví, že se modlím. **Každý den se modlím růžencem. Můj dědeček říkal, že rodina, která se modlí, tvoří jednotu. Modlím se za jednotu všech Kolumbijců.** Duchovní jednoty se dosahuje sjednocením s Kristem v modlitbě a ve svátostech. Modlím se, aby Kolumbijci viděli potřebu jednoty všech obyvatel.“

Je přímo udivující, jak přirozeným způsobem kolumbijští úředníci, vojáci, policisté od nejvyšších až po poslední mluví o své víře v Boha, nosí s sebou růžencem a modlí se. Admirál Guillermo E. Barrera, náčelník štábu kolumbijského námořnictva, řekl, že před každou akcí se důstojnický sbor i mužstvo modlí za pomoc a ochranu. Náčelník pozemních sil Frederick Padilla zdůrazňuje, že důstojníci i vojáci jsou hluboce věřící lidé. Všechny vojenské písně jsou spojeny s vírou v Boha. Kolumbijští vojáci často opakují se svatým Pavlem: „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“

Ozbrojené síly brání nevinné obyvatelstvo před zločinnými útoky komunistických oddílů. Lidé se přesvědčili, že ozbrojené síly podporované modlitbou růžence celého národa jsou schopny eliminovat levicové bojůvky a zajistit vytoužený mír. Hovoří o tom statistiky: V roce 2002 operovalo v zemi na 20 tisíc ko-

munistických partyzánů, kteří kontrolovali 40 % území. V roce 2008 jich bylo již sotva 4 tisíce a země je pod kontrolou řádné armády. Mnoho partyzánů se vrátilo k normálnímu životu.

Zdařilé osvobození rukojmích

Jednou z nejzdařilejších akcí kolumbijské armády bylo osvobození 15 rukojmích, mezi nimiž byla kandidátka na prezidenta Ingrid Betancourtová. Byla unesena spolu se 3 Američany, 7 vojáky a 4 policisty. Pro akci osvobození byla vybrána skupina dvanácti specialistů, kteří se nejen vyznačovali vysokou vojenskou zdatností, ale byli to hluboce věřící katolíci. Během několikaměsíční přípravy se denně modlili růžencem, účastnili se mše svaté a konali hodinovou adoraci. Akci zahájili 27. června 2008. Vloudili se mezi členy organizace, která spolupracovala s partyzány. Vůdce oddílu, který střežil rukojmí, uvěřil, že velitel Revolučních sil je pověřil transportem rukojmích. Ti všichni spoutaní řetězem byli vedeni k vrtulníku. Komando bez jediného výstřelu odzbrojilo všechny partyzány. Operace vstoupila do dějin jako jedinečný zásah proti teroru. Ihned po osvobození poklekla Ingrid Betancourtová a ve vroucí modlitbě děkovala Bohu za osvobození. Prohlásila, že se počátkem června zaskvětila Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a na konci měsíce získala svobodu. Za největší vítězství však označila překonání nenávisti k mučitelům, kteří je šest let drželi v krutém zajetí.

Prezident potvrdil, že základem úspěchu byla nejen příprava vojáků, ale především modlitba jak vojáků, tak celého národa. Admirál G. Barrera potvrdil, že se osobně přesvědčil, že modlitba je duchovní zbraň, jejíž moc nekonečně přesahuje jakoukoliv vojenskou sílu.

*Milujcie się 5/2011
(Kráceno)
Překlad -Iš-*

Dina Bélangerová (2)

Dina získává osvícení zvláště v pátky a především v první pátky zasvěcené Božskému Srdci. Každé ráno se modlí za kněze a řeholníky. Zná těžkou odpovědnost, jakou mají před Bohem především povolání lidé. V průběhu jejího života se stává tato záležitost stále více těžištěm jejích modliteb a jejího poslání.

Po zakončení studia v New Yorku se vrací roku 1918 zpět do Quebecu. Vstupuje do třetího řádu svatého Dominika. Začíná pro ni období, ve kterém pořádá koncerty. Všechno, co koná, dává Pánu, jemu přenechává úspěchy i neúspěchy. Je ochotná ke všemu. Cítí, že hudba se nemůže stát náplní jejího života. Tak se o jednom prvním pátku zeptá Božského Srdce, jaký cíl by mohla dát své hudební činnosti. Obdrží tuto odpověď:

„Tvoje hudební znalosti budou chránit tvoje povolání. Budeš však konat dobro především svými spisy.“

Dina je překvapena. Rozumějí dobře? Pán pokračuje:

„Ano, v klášteře se budeš věnovat spisovatelské práci.“

Jak se později ukáže, měl tím Pán na mysli její autobiografii, kterou musela sepsat z příkazu představené klášteře.

V létě 1920 pociťuje stále naléhavěji potřebu vstoupit do některého klášteře. Nemá však jasno, ve které kongregaci by ji Pán chtěl mít. Začíná se v této záležitosti intenzivně modlit. Konečně jí Pán odpovídá: „Chci tě mít u Ježíše a Marie.“

Myslí tím Kongregaci sester Ježíše a Marie. Tuto kongregaci založila roku 1818 v Lyonu Claudine Thévenetová (1774–1837). Tato zakladatelka byla svatořečena jeden den po blahorečení Diny, 21. března 1993.

Ve čtvrtek 11. srpna 1921 opouští Dina navždy otcovský dům a vstupuje k sestrám Ježíše a Marie. Od roku 1920 je zde no-

Dina Bélangerová

vicmistryni sestra Marie Alžběta. Když přejímala tento úřad, prosila eucharistického Ježíše, aby On sám byl novicmistrem. Kromě toho si vyprosila milost, aby měla pod sebou svatou novicku. Kdo by mohl pochybovat, že vstup Diny po devíti měsících představuje vyslyšení této prosby?

Již v té době dosáhla Dina výšin mystiky. Tak se stalo, že již jako postulanku ji při exerciciích Pán poctil milostí, jakou známe z života největších mystiků: tajemnou výměnou srdce. Vidí v obraze, jak jí Pán vyjímá z hrudi srdce a na jeho místo vkládá Neposkvrněné Srdce své Matky, obraz, který symbolizuje skutečný vnitřní postup. Od té doby, jak sama píše, jedná Dina a miluje nikoliv vlastním srdcem, nýbrž oběma Srdci Ježíše a Marie. Na konci exercicií shrnují její předsevzetí její budoucí klášterní život. Znějí: slepě po-

slouchat, radostně trpět, milovat až k mučednictví.

V noviciátě je obdařena mnoha osvíceními. Pán ji učí chápat pravou vnitřní radost, která se projevuje v úsměvu vůči každému a za všech okolností. Neboť „smutný svatý je skutečně smutný svatý“, jak cituje Dina svatého Františka Saleského.

Jednoho dne poznává Dina, že existují dvě věci, které nám mohou závidět andělé, kdyby mohli mít v nebeské blaženosti ještě nějaká přání: Eucharistie a schopnost trpět pro Boha.

Dne 15. února 1922 přijímá Dina řeholní roucho. Její jméno zní Marie Cecílie Římská.

Dina přijímá velká osvícení o milostech, které vycházejí z Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Poznává, že těšíme Pána, když přivlastňujeme bohatství jeho Srdce duším, a tak i sami sebe obohacujeme. Každé ráno svěříje Pánu určitý počet duší, které chce získat pro něho tento den obětmi a láskou. Poznává, že Pánovo milosrdenství je nekonečné. Žízni po tom, odpouštět a zapominat. Často čeká jen na jedinou myšlenku lásky, aby daroval hříšníkovi mimořádné milosti, které ho vytrhnou z rukou Satana.

Dina se stává zvláštní citelkou eucharistického Ježíšova Srdce. Často označuje Spasitele v Nejsvětější svátosti za Vězně svatostánku. Je to láska, která ho tam drží. Vidí utrpení eucharistického Ježíšova Srdce, způsobované lhostejností zvláště kněží a Bohu zasvěcených duší vůči Nejsvětější svátosti. A vidí, jak velká Pánova milost a blaho-

sklonnost spočívá v tom, že ho smíme těšit v jeho utrpení.

Dininou devizou se stane: milovat a trpět. Chce žít a umírat jako mučednice lásky, jako oběť lásky a apoštolka lásky.

Roku 1924 dá Pán blahoslovené Dině dvě nebeské patronky, které se mají o ni sestersky starat: svatou Cecílii a svatou Terezičku od Ježíška. Skrze Cecílii ji učí, jak lépe porozumět ctnostem, které musí mít apoštol: přívětivost a úsměv vůči všem, ustavičné zapominání na sebe, horoucí a chytrou horlivost, dokonalou odevzdanost a sebeobětování ve službách větší slávy Ježíše a Marie. Svatá Terezie jí, jak říká Dina, otevírá zahradu důvěry a učí ji dělat pokroky v duchu dětství. Dina přijímá velké osvícení skrze Pánovo slovo: *Nebudete-li jako děti, jistě nevejdete do nebeského království.*

Na svátek Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 1923 skládá Dina první řeholní sliby na dobu pěti let. Pán sám jí dává k těmto slibům dárek: kalich naplněný drahokamy svého utrpení.

Až do 2. listopadu dostává velká osvícení, která ji naučí pravé odevzdanosti dokonalým způsobem: odevzdání minulosti, přítomnosti i budoucnosti, radostí, utrpení, přání, myšlenek, slov, činů: všechno máme předat jeho milosrdenství. Plodem této naprosté odevzdanosti je dokonalý mír. Je to sám Ježíš, který se ujímá toho všeho místo nás. Právě toto je nyní Dinin ideál, kterého chce dosáhnout: sám Ježíš si má posluhovat jejím majetkem a schopnostmi, skrze něho myslí, chce, jedná, modlí se, mluví, píše. Když mu všechno předala, zbývá jí jen jedna záležitost: rozjímat o Ježíši a milovat ho. Poznává, že to je její poslání: dát Ježíši zcela svobodu, aby skrze nás jednal, a stát se tak apoštolem lásky. Poznává, že na tom závisí spása a svatost mnoha duší. Proto chce Ježíš skrze ni předávat duším nesmírné milosti. Stále slyší Pánovy nářky, jak nesmírně žízni po duších. Stále znovu požaduje

KARDINÁL RANJITH PRO NÁVRAT K TRADIČNÍMU RITU

„Pro obnovu církve je potřebné vrátit se postupně k pravé liturgii, která se v církvi souvisle rozvíjela 2000 let.“ Prohlásil to v Colombu kardinál Albert Malcolm Ranjith, bývalý sekretář Kongregace pro posvátné obřady, na kongresu sdružení *Una Voce International*: „Dozrál čas usilovat o pravou reformu liturgie.“ Kardinál pochválil úsilí sdružení *Una Voce*. Liturgie musí lidem pomáhat, aby se povznegli k Bohu. Je třeba usilovat o radikální změny, protože to je jediná cesta k obnově církve.

Kath-net

její oběti, aby mohl obrátit a zachránit hříšníky. Ukáže se také, že Dinu napadá Satan, a musí od něho snášet těžká pokušení. Tu se modlí se svatým Pavlem: *Kdo nás může odloučit od lásky Kristovy?* (Řím 8,35)

Jednoho dne vidí Dina svatou Terezii z Lisieux v podobě zářící holubice, kterou následuje šik dalších holubic, které znamenají „malé oběti milosrdné lásky“. Pak vidí, jak počet těchto omilostněných duší prudce stoupá. „Ježíš chce rozmnožit své milosti a osvícení, aby k sobě přitáhl duše cestou dětství, důvěrou, láskou a odevzdaností,“ píše blahoslavená Dina.

V červnu 1924 začíná pro Dinu strašná zkouška. Ocítá se ve velké vnitřní temnotě. Má dojem, že ji Ježíš odvrhl. Vidí, jak sestupuje do pekla. Ale čím více roste temnota, tím více se vzdává její důvěra. Slepou odevzdaností se pevně chytí Boha a skryje se v Nejsvětější Ježíšově Srdci. Zkouška trvá až do ledna 1925. Pak je Dina uchvátna do Srdce Nejsvětější Trojice, přebývá v Srdci tří božských Osob:

Cítím se drčena vahou nekonečné lásky; a přece se mi zdá, že Nejsvětější Trojice mi nedává pocítit ani nejmenší jiskru své vnitřní božské LÁSKY. Jak vyjádřit slovy to, co zakouším! Kéž bychom věděli, jak nekonečně nás Bůh miluje, nás, ubohé pozemské duše! Kéž bychom byli schopni poznat poklad jediné duše, která se nachází ve stavu Boží milosti! Pane, dej nám milost poznat Tě! Znáš Tě alespoň trochu současně znamená Tě nekonečně milovat, jen Tebe jediného, navždy! Trpím a miluji! Jak jsem šťastná! (...) Poznávám, že mně Bůh tím, jak se cítím zničena, prokazuje vyslovenou milost, když mi odhaluje něco z pravdy o onom světě, ale pro mne je nemožné sdělit, co chápou. Nacházím se v PRAVDĚ; mám o tom jistotu. Zde neexistuje nic z materiální substance, která na zemi okouzluje naše oči. Země se jíví tak vzdálená, tak ponurá, připadá mi jako malý černý bod. A pak,

ten zázrak! Nekonečný se odebere do této černé propasti - neboť takový je celý vesmír - protože zde zpozoruje duše, které stvořil a tvoří podle svého obrazu, duše, které miluje, duše, kterými chce obohatit své poklady. Ó nevyřčené tajemství lásky! Bůh, Věčný, sám v sobě nekonečně blažený; chce nacházet obštasněni v tom, že se daruje světu tvorů... Pane, jaká je to dobrota!... Ze Srdce Nejsvětější Trojice proudí otevřenou a oslavenou ranou Ježíšova Srdce Boží milosti jako bouřlivé nesčetné oceány dolů na zem. Říkám „oceány“, protože používám slova lidské řeči. Ale rozdíl mezi mými dosavadními představami o nebi a tím, co nyní chápou, je tak nesmírný jako rozdíl mezi hlubokou nocí a dnem. A přece nevidím světlo, jsem do toho ponořena, jsem slepá. Jasnost, která mě ozařuje, patří ohnisku lásky, do které jsem ponořena... (...) Trojice lásky hledá duše, aby jim darovala sebe se svými božskými poklady. Darovat, věnovat se, to je žádostivost nekonečné dobroty. Duší, které se dokonale odevzdávají nejvyšší vůli, je málo. Aby Bůh mohl darovat své milosti v marnotratné plnosti a vlít je do lidské duše, musí v ní nejdříve najít Ježíše, Ježíš v ní musí žít. Kapacita duše je příliš omezená, než aby mohla pojmut oceán nekonečných dobrodiní. Když však místo omezenosti zaujme Ježíš, Nekonečnost, může v určité míře vyplnit bezmeznou žádostivost Otce. Aby se duše mohla stát propastí, která může být přeplněna Nekonečnem, je nejdříve nutné absolutní zničení lidské bytosti v duchovní oblasti; pak musí Ježíš vstoupit na místo této lidské bytosti a duše se musí dokonale a navždy odevzdat vůli působícího Boha. Klaněním hodná Trojice chce poklady svého milosrdenství a lásky vylít do Ježíše, který nastoupil na místo mého bytí. Můj sladký Mistr říká místo mé duše svému Otci (stále v mlčení, jinak se neumím vyjádřit): „Můj Otče, jsem zde, abych plnil tvou vůli. Otče, přišla hodina, dokonej své záměry ve Mně.“

Překlad -lš-

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (25)

SAZENICE NA POUŠTI

2. prosince 1976

Můj synu, napiš:

Nestačí víra v moji eucharistickou přítomnost mezi vámi, ne, můj synu, ne všichni kněží, kteří celebrují v hříchu, tedy svatokrátězně, jsou bez víry, mnozí mají víru zesláblou, ale mají, ale jsou to ti nejhorší kněží; věří ve Mne, ale cítí odpor vyvolaný stavem hříchu, ve kterém se nacházejí.

Když je kněz ve hříchu, uzavírá svou duši dobrovolně působení aktuální milosti, tj. těch podnětů milosti, jimiž Bůh nekonečně dobrý obdařuje duše úměrně k jejich ochotě milost přijímat, a když se prakticky uzavírá milosti, otevírá se ďáblu, který bez obtíží ovlivňuje duše hříšníků, aby z nich učinil své otroky.

Jestliže svatostánek kněze nepřitahuje, je to sazenice bez kořenů, větve odřezaná od kmene.

Kněz, který necítí žádnou přitažlivost ke svatostánku, kde sídlí láska, musí mít duši vyprahlou a neplodnou.

Můj synu, jak mnoho je dnes kněží v tomto stavu hříšné vyprahlosti a duchovní neplodnosti? Tolik, že bys to nespočítal.

Máme spojení

Můj synu, chci ti vysvětlit pochybnost, která vnikla do tvé duše v tomto okamžiku; ty sis myslel: když je kněz v hříchu, přerušil všechny vztahy s Bohem, nic Bohu nemůže dát, nic od něho nemůže přijmout; do mnohých navíc vstoupí Satan, tedy pro něho nebo pro ně už není naděje na spásu. Není to pravda?

Odpověď: Není tomu tak, ale nesmíš zapomínat na velký zápas mezi mocnostmi zla a mocnostmi dobra, na působení anděla strážce, svatého ochránce

a působení svatých ochránců v nebi, tento boj ustavičně trvá a neskončí před koncem časů. Ani duše v milosti by neměly padnout, ale akce temných sil pekla se až do smrti nezastaví.

Ani nestačí pouze věřit v Eucharistii, nevyřčené tajemství, jehož je kněz správcem, ale kněz si musí být vědom podílu, který mu Bůh v tomto tajemství vyhradil.

Ve mši svaté je kněz s Ježíšem a Matkou protagonistou tajemství Kříže, účastníkem královského a věčného kněžství, prožívá jako nikdy toto své kněžství s Kristem a s Matkou, obětuje se jako Kristus a jako Matka Otci na odpuštění hříchů a tato oběť tak opomíjená, tak zanedbávaná, tak nepochopená je ve skutečnosti pravým a účinným pramenem spásy pro něho i pro duše.

Opakuji, že kněz, který není přesvědčen o těchto nadpřirozených skutečnostech, zahazuje drahokam nedocentitelné ceny, nedokáže hodnotit její, ani jeho krásu, ani jeho cenu.

Tato oběť, kterou má obnovovat s Ježíšem a s Marií pokaždé, když celebruje, je proto tak důležitá, protože musí být účinná jako u Ježíše a Marie, má v něm samém působit zničení vlastního já, to znamená, má se stát duchovní obětí jeho samého. Neřekl Ježíš: „Ne má, ale tvá vůle se staň“?

Být „magnetem“

To je to, co činí kněze svatým, činí kněze plodným, zde je pramen a kvas milosti pro duše a pro veškerou pastorační činnost, kterou má kněz rozvíjet.

Dnešní kněží, čest nečetným výjimkám těch skutečně šťastných, jsou vyprahlí, neplodní a neúrodní jako uschlé větve dobré ke spálení, a přitom jimi zmítá horečka příliš

► velkého aktivismu. Mše svatá celebrowaná v dokonalém spojení s Kristem a se svatou Pannou se stejným úmyslem, s jakým se obětuje Ježíš a Matka, je u kněze skutečně svatého postrachem pro ďábla, kterému tak bude vyrváno mnoho duší.

Svatý kněz, který celebruje mši svatou ve spojení se Mnou a s Matkou, je předmětem lásky Otce a současně mocným magnetem pro všechny duše, které potřebují pomoc a duchovní posilu.

Tyto duše u něho budou cítit vůni Krista, spatří v něm druhého Krista, a tak se kněz, který je ve shodě s mým Srdcem, stává se Mnou spoluvykupitelem.

Jen tak bude kněz bez přeťvářky a jeho jasná a čistá duše bude zrcadlem pro mnoho duší.

Kněz skutečně svatý je a bude přesvědčen, že není jen on sám zodpovědný za duše, za aktivitu, za svůj apoštolát, ale dobře ví a je přesvědčen, že Protagonistou vykoupení je Ježíš; ví, že je vyvoleným spolupracovníkem podle slov: „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem si vyvolil vás.“

STOJÍM U DVEŘÍ A TLUČU!

6. prosince 1976

Z čeho se budou zodpovídat mnozí biskupové a velmi četní kněží?

1. Provinili se herezí aktivity, tj. falešnou horlivostí, za kterou je jen prázdnota.

2. Provinili se, že se nechali strhnout vnější aktivitou až do vyčerpání: to však neodpovídá plánu Boží vůle, ale je to skrytá pýcha a lstivý manévr Zlého.

3. Tato vybičovaná aktivita totiž neměla a nemá odpovídající vnitřní aktivitu, takže v jejich duších vzniklo přesvědčení, že jsou nosnými sloupy, bez kterých by se všechno zhroutilo, jinými slovy jde o přehnané přeceňování sebe samých a z toho plynoucí pokles důvěry a odevzdanosti Bohu.

4. Odmítají vlastní duchovní obnovu a vážnou obnovu svých

NĚMECKO

Velké německé církve stojí podle názoru odborníků před další ztrátou svých členů. Kolem 2,4 % katolíků a protestantů starších 14 let stojí před rozhodnutím vystoupit z náboženské společnosti, tvrdí vedoucí Sinus-Institutu v Heidelbergu. To se týká 5,5 milionu křesťanů. Odvolává se na studii, kterou institut provedl v říjnu loňského roku. -kna-

IRSKO

Biskupství Killaloe v Irsku, které je ve velké tísní, zdědilo částku 670 000 €. Tyto prostředky mohou být použity jen na vzdělávání a výchovu kněží. V tomto roce mělo biskupství dvě kněžská svěcení a jednoho seminaristu. Vzhledem k odškodnění obětí pohlavního zneužití je biskupství ve velké finanční tísní. -rv-

církvi podle evangelia; toto je těžké provinění, protože nedbali na výzvy nebes, na fakta a nadpřirozené události.

5. Vynalézavá pohodlnost, která byla překážkou mnohého dobra pro duše, také je samotné přivedla k mnohým nerozvážnostem.

6. Mnoho mých biskupů je opojeno racionalismem, a dokonce marxismem.

7. Těžce obviňují všechny, kteří hledají pouze kompromis, aby se vyhnuli obtížím s vrchností, a mají strach z kritiky zdo-la. Ale Bůh nedělá kompromisy ani jeho svatí, protože kompromisy odporují mému evangeliu.

8. Jsou odpovědní za anarchii, která ovládla moji církev.

9. Navíc jsou odpovědní za úchytky od nauky a nejednou od morálky v mnoha seminářích, a tím za šíření omylů a bludů a udělali tak z církve ustrašený babylon, na který se nedbá, nebo jen málo.

10. Komu jinému přičítat mnohé rozpory v moderní pastoraci, ne-li pastýřům a kněžím, kteří nemoudře používají svou autoritu?

Správně bylo řečeno, že princip autority se prosazuje proto, aby se zabránilo šíření anarchie, ale také bylo řečeno, že je třeba změnit uplatňování autority a že u skutečného otce a pastýře duší se dobře snoubí otcovský vztah s pevností.

11. Velmi těžká vina mnoha biskupů a kněží spočívá v tom, že se dali ovlivnit dábelkým moderním životem, že jej v mnoha případech schvalují a blahoslavi,

ačkoliv byli vyvoleni k úkolu zcela opačnému, aby zastavili temné síly zla a zabránili destruktivnímu působení v mé církvi; ti, kteří mají být zářícími lampami ve světě, dali se přikrýt a uhasit temnotami pekla; ti, kteří měli být kvasem pro Boží lid, solí země, dali se vysušit a paralyzovat agresivitou démonů.

12. Jsou navíc vinni, že napodobují velké a mocné tohoto světa v jejich způsobu vlády; jsou hrdí na svou diplomacii, a přitom zapominají, že Já, věčné Slovo Boží. Vykupitel lidstva, nejvyšší Vyslanec Boha pro celé lidstvo, jsem měl jen jedinou diplomacii, a to diplomacii pravdy; oni naopak závodili s diplomaty tohoto světa a stali se experty a nejednou mistry lži; diplomacie tohoto světa je totiž dovednost lhaní. Otec marnotratného syna znal jen diplomacii lásky.

Já Ježíš jsem za svého tříletého veřejného života nebyl vládařem, nehledal jsem pocty, uznání ani lidský souhlas, nýbrž jako Dobrý pastýř a Otec marnotratného syna jsem měl vždy jen jedno přání: vůli Otce a osvobození duší ze strašného Satanova jha, ve které dnes lidé nevěří.

13. Konečně musím přičítat pastýřům a kněžím jako těžkou vinu necitelnosti k těm, kteří trpí a jsou nemocní tělesně i duševně v důsledku temných sil pekla. Je to neuvěřitelná necitelnost, která je v rozporu s učením evangelia, s příklady, které jsem dal Já, pravý Bůh a pravý člověk, a s mocí, kterou jsem předal svým apoštolům a jejich nástupcům, aby uzdravovali nemocné a vyháně-

li zlé duchy. Mystifikace zde dosahuje svých vrcholů.

Myslí si snad biskupové a kněží, že Já, pravý Bůh, jsem tyto věci řekl bez užitku a do prázdna? Myslí si, že moje nauka a slova jsou pro dnešní dobu neúčinné?

Já Bůh nejsem podmíněn časem ani prostorem, moje učení platí pro všechny generace. Ale jakou víru mají biskupové a kněží v této bezbožecké, zvrácené a nevěřící generaci?

Nebo si myslí moji biskupové, že dnešní doba je jiná než ta, kdy jsem se vtělil a žil na zemi?

Nejsou si snad vědomi, že celý moderní pokrok, myslím na tento pokrok materiální a manipulovaný Satanem, slouží samotnému Satanu jako nástroj sociálních nepořádků a světských zvráceností?

Nejsou si vědomi moji biskupové a kněží, že cílem člověka není technologie a materiální blahobyt odtržený od nejvyšších duchovních zájmů všeho lidstva? Nepochopili to, nebo jim pohodlnost nedovoluje pochopit, aby náhodou nenarazili na temné a tajemné síly zla, proti kterým místo zbrani pravdy dávají přednost dábelské zbrani kompromisů?

Nepřipouštějí si tu strašnou odpovědnost spočívající na jejich kněžství, když jako přirození učitelé zapominají varovat duše před nebezpečím a nástrahami materiálního pokroku a konzumní civilizace?

Blahoslavení ti, kteří umějí přijímat pravdu s pokorou pro své osobní dobro a pro dobro celé Církve.

Bohužel, moje opakované výzvy, aby se zpytovali a ptali se svého svědomí, zůstávají nevyšlyšeny a zaznívají do prázdna!

Můj synu, je strašně klást odpor Boží dobrotě, která tluče na dveře duší a chce jejich spásu; jejich předchůdce Jidáš odporoval, ale jeho odpor se stal jeho kázou.

Žehnám ti, modli se, odčiňuj a miluj Mne!

(Pokračování)

Božské a panenské mateřství Mariino

Křesťanská víra, jak se odráží v evangelích Matouše a Lukáše, vyznává božské a panenské mateřství Mariino. Nechejme stranou historické cesty, jimiž to poznala, ale je nepochybné, že Církev má od samého počátku jistotu, že Ježíš byl počat v lůně Matky, aniž by poznala muže, jak vyplývá ze slov anděla Josefovi: *Dítě, které počala, je z Ducha Svatého.* (Mt 1,20) Maria počne syna – *Syna Nejvyššího* s výsadou vlády a věčného kralování – ale nestane se tak z *vůle těla nebo z vůle muže* (srov. Jan 1,13); bude to sám Bůh, který ho zplodí díky sestoupení Ducha Svatého a moci Nejvyššího, která ji zastíní, aby tak označila a zaručila svou přítomnost – jak již oblačný sloup byl znamením božské přítomnosti pro židy na poušti (Ex 13,22).

Mariino panenství je nepochybné – abychom použili Augustinova označení (*In Ioannis Evangelium*, 49, 2) – současně událostí i znamením. Událostí především podle reálné důslednosti. Jen ideologická zábrana by je mohla redukovat na pouhý opis: taková zábrana by měla fatální důsledky pro pojetí samotného historického Ježíše, omezila by ho na pouhou lidskou postavu ozdobenou a vyparáděnou mýtem. Kdyby byl zbaven reálné skutečnosti, samotné znamení by se rozpadlo a změnilo na pouhý výmysl fantazie.

Kdyby se v tomto panenském početí Božího Slova neprojevil jeho teologický význam a jeho spásný plán, nebylo by možno pochopit jeho hodnotu. To, co se v Marii událo, vyplývá pouze z moci Boha, který je schopný nejen oplodnit neplodnost, ale také učinit plodným panenství. Lůno Sáry, vyschlé a zestárlé, znovu ožije a stane se plodným. Ona se vysmívá slibu, že může porodit ve svém stáří, ale Bůh říká Abrahámovi: *Je snad u Hospodina něco nemožné?* (Gn

18,11–14) Případ se opakuje u Alžběty, Mariiny příbuzné: *ta, která se nazývá neplodnou, ve svém stáří počala syna*, stále z toho důvodu, že *u Boha není nic nemožného* (Lk 1,36–37). Mariino panenství se celé vztahuje k Ježíši: I ona je zjevením toho, že On je Milost; jde o člověka, kterého není možno posuzovat podle zdání, je třeba v něm hledat ryzi Boží Dar. Stejně tak je absolutním darem Božím vůči Marii již to, že chce, aby byla vždy milostiplná.

Vůči nečekanému Božimu „záměru“, jaký s ní má Nejvyšší, Maria vyjadřuje svou plnou připravenost a prohlašuje sebe samu za „služebnici Páně“ ve stejné linii, jak slouží Smlouvě Abrahám, Mojžíš a trpělivý

Služebník Izaiášův. Její panenství je zasvěceno naplnění tajemství Ježíše Krista a dosáhne tak formy jedinečné plodnosti. Obdrží nadpřirozenou plnost, nedostupnou pro přirozené panenství: dotčeno energií milosti dozraje Mariino panenství v požehnaný Plod.

Něco podobného se stává s každým panenstvím zvoleným pro Boží království (srov. Mt 19,12).

Není zde nic, co by nás vedlo k domněnku, že se u Marie jedná o slib panenství. Není to u Marie ona perspektiva, o které bychom řekli, že je to řeholní zasvěcení. To je v ní svým způsobem již obsaženo.

Boží slovo, které oznamuje anděl, mohli bychom říct, ruší zá-

B. E. Murillo (1617–1682):
Maria s Dítětem a anděly

měry nazaretské Panny zasnoubené Josefovi: Maria se nezdráhá, ale prohlašuje neodvolatelné Ano, kterým se spojuje s osudem samotného Krista. Nyní se pro ni všechno bude dít podle Slova, a tedy ve vztahu a ve společenství s osudem Syna, kterého přijala víra Matky.

Je to tedy na jedné straně Boží všemohoucnost, a na druhé straně důvěra Marie, která neviděla Boží plán, ale věřila mu a přijala jej, třeba zahalený do temnoty a podle přirozenosti neověřitelný, založený pevně pouze na jistotě Božího zaslíbení.

Alžběta zdraví Marii jako Matku svého Pána – pro ni lůno Panny již obývá Ježíš ve své vládě slavně Zmrtvýchvstalého Božího Syna; *Pán můj a Bůh můj*, vyzná Tomáš a ukončí tak svou nevíru (Jan 20) – ona prohlásí Marii za blahoslavenou, protože uvěřila slovu Zaslíbení. Svatý Ambrož se zvláštní zálibou osvětluje, jak se v Církvi v jednotlivých duších odráží a obnovuje mystické, a tedy reálné početí Ježíše. Maria je pokládána za „prototyp Církve“, která je jako Matka Slova také „neposkvrněnou snoubenkou“ (*Super evangelium secundum Lucam*, II). Ale i duše, ve které žije duch Mariin, přijímá a počíná Boží Slovo. Neboť „jestliže jen jedna se stala matkou Krista podle těla, podle víry ho všichni rodí jako plod“: pokud duše, neposkvrněná a imunní ke hříchu, zachovává čistotu s „bezhonnou zdrženlivostí“ (tamt.).

L'Osservatore Romano
1. ledna 2012
Překlad -lš-

EDITORIAL – dokončení ze str. 2

se mohl uskutečnit díky tomu, že zcela selhal anglický episkopát, zamilovaný do svých statků a pohodlného života, nekázně a neposlušnosti. Kdyby k nim tehdy přišel P. Micheli ni s napomenutím, jaké tlumočí dnešnímu kléru, určitě by to zaplatil životem.

Dějinné události nepadají z nebe ani se nevyvoňují ze země, ale mají svůj původ a začátek vždy ve zcela svobodném rozhodnutí zcela konkrétních jednotlivých osob, mezi které patří nejen známé osobnosti jmenované v historických pramenech, ale i celé zástupy osob zcela anonymních. I ony, třebaže o nich nikdo z lidí neví, skládají za svůj podíl na běhu světa účty před spravedlivým a vševědoucím Soudcem, který vidí všechno, i to, co je vskrytu, ať už je to pokorná modlitba v komůrce, nebo tajný hřích, skrytá oběť stejně jako zanedbaná odpovědnost a její následky.

K hříchu a ke zbloudění je možno přivést bližního nejen návodem a sváděním, ale také příkladem, který ponouká k následování nebo otupuje bdělost svědomí, a také zanedbáváním povinností vyplývajících z postavení nebo úřadu. Co je větším pohoršením – nekompromisní napominání kléru, nebo četné mravní skandály, které již vyhnaly z církve statisíce věřících? Těžkým poškozením království Božího na zemi jsou nejen ty hříchy kléru, které vyšly najevo, ale i všechny zcela skryté a utajené svatokrádeže, které těžce urážejí nejdobrotivějšího a nejsvětějšího Spasitele, marní nenahraditelně jeho milosti a poskytují jeho Nepříteli podklad, aby před Božím trůnem žaloval, a tak se mu rouhavě vysmíval. Hle, jak aktuální je dnešní evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium!“

-lš-

Protože jsem byla adoptována jako malé dítě, nevěděla jsem nic o své biologické matce. V 18 letech jsem se pídila po informacích o své matce a dověděla jsem se, že ji jeden recidivista s nožem v ruce brutálně znásilnil, a tak jsem byla počata. Vzpomínám si, že jsem se si připadala odporná a nechtěná a kladla jsem si otázku: „Může mě někdy někdo milovat?“ Do té doby mě nikdy nenapadla myšlenka, že by můj život mohl mít něco společného s potratem, ale pak mi to náhle připadalo jako existenční otázka. V hlavě jsem slyšela hlasy lidí, kteří říkali: „Jen v případě znásilnění...“, nebo „Především při znásilnění.“ Bylo mi jasné, že mluvili o mně, o mém životě. Cítila jsem to, jako bych měla svou existenci ospravedlňovat a dokazovat světu, že to bylo správné, když jsem nebyla potracena, a že stojím za to, abych žila. Myslela jsem na svou tělesnou matku a bylo mi jasné: „Musí mě nenávidět. Nebude se chtít se mnou setkat. Pravděpodobně mě chtěla potratit.“

Ale pak jsem se rozhodla, že kdybych se s ní mohla setkat a slyšet, že mě nechtěla potratit, mohla bych se cítit dobře. Mohla bych se cítit bezpečná a nepřipadala bych si jako terč. Když mi bylo 19 let, sdělil mi soudce jméno důvěrné osoby a já jsem konečně uslyšela něco o své vlastní matce. Byla tak nadšena tím, že mě může poznat, že mi napsala tento dopis:

„Moje milá Rebeko, doufám, že jsi zatím překonala šok z jednotlivostí, které ses dověděla o svém narození. Protože to všechno nebylo důvodem k tomu, abych se vzdala něčeho tak krásného jako Ty, něčeho tak drahocenného, jako je dítě. Nejčastěji padne člověk po devíti měsících těhotenství do díry a myslí si, že ho nikdo nemiluje, ale Ty jsi byla tak dokonalá a krásná. Všechna tato léta jsem o Tobě nic nevěděla, neměla jsem fotografii, nic, co

Počatá ve znásilnění, a přece milovaná

by mi řeklo, že jsi částí mne samé. Jen vzpomínka na těhotenství s dítětem, o kterém doufám, že bude jednoho dne hledat skutečnou matku, tak jako já bych chtěla poznat své dítě. Ve svém srdci jsem Tě vždy milovala. Byla jsi stále v mých myšlenkách, zvláště v červenci..., zdá se, jako by to byla věčnost, vím. Když jsem před dvěma lety byla nemocná, myslela jsem, že své malé děvčátko nikdy nevidím... Byly to dlouhé tři týdny. Těším se na naše setkání. Je to ohromné – tak nesmyslně krásné – to byl vždy můj sen. Pláču štěstím. Láska, která mě devatenáct let neopustila, konečně poznám svou dceru. Miluji Tě. Tvoje matka Jana.“

Cítila jsem, že se všechno potvrzuje. S hrůzou jsem slyšela, že by mě byla potratila, kdyby to při mém početí v říjnu bylo možné. Ale nebylo to legální, a tak mě nepotratila. Po několika letech mohla svůj názor na potrat změnit, protože už nebylo pozdě, ani pro ni, ani pro mne. Později dodala, že navštívila dvě anděličkářky a málem mě potratila.

Jako mnoho jiných žen se tehdy zhrozila před prvním potratem nehygienických podmínek v ukrývané místnosti a skutečnosti, že to bylo ilegální. Poradce ve věcech znásilnění, kterého jí doporučila policie,

zaručoval jí další noční setkání s anděličkářkou v blízkosti detroitského Domu umění: někdo se k ní přiblíží, vysloví její jméno, zaváže jí oči, posadí ji do svého auta a odveze k anděličkářce, která provede potrat; pak ji

Rebeka Kiesslingová

opět se zavazanými očima odveze k Domu umění. Měla stále strach o svou bezpečnost, ale byla rozhodnuta, že to provede. V den, kdy měla podstoupit potrat, měla ji teta odvézt na místo setkání. Toho dne ráno začala strašná sněhová bouře, nejhorší v celém století. Celý den sněžilo a cesty byly zataraseny. Vstoupila do druhé třetiny těhotenství a potrat už nebyl možný. Když někteří lidé slyší o těchto okolnostech, říkají: „To je strašné, že vaše matka musela podstoupit takové věci, aby vás mohla potratit.“ Má to snad být soucit? Z mého pohledu je to krajně bezcitné.

OBĚTOVALA SVŮJ ŽIVOT

Osmnáctiletá Jenni Lake obětovala svůj život pro své nenarozené dítě. Zemřela 12 dnů po jeho narození. Při vyšetření v minulém roce bylo u ní zjištěno několik nádorů o velikosti dvou centimetrů na pravé straně mozku. Lékaři se zmylili v diagnóze a udělali prognózu, že již nebude schopná otěhotnět. Chemoterapie zapůsobila a nádory se zmenšovaly. Ale stalo se to, co mělo být nemožné: Jenni otěhotněla. „Protože nám řekli, že nemohu otěhotnět, nedělali jsme si s tím starosti.“ Jenni se ocitla před alternativou: Pokud chce přežít, musí pokračovat v chemoterapii, ale to znamená smrt počatého dítěte. Jenni okamžitě přestala brát léky a porodila zdravého chlapce Michaela. Její zdravotní stav se dramaticky zhoršil a po dvanácti dnech zemřela.

Kath-net

V den mých narozenin se prodávávala pře Roe kontra Wade a přesně tři a půl roku po mém narození (22. července 1969 – 22. ledna 1973) rozhodl nejvyšší soud USA o legálnosti potratu.

Jako rodinný právník zastupuji dnes s oblibou zdarma ženy, které jsou nuceny k potratu, a měla jsem dokonce čtyři případy, ve kterých se jednalo o potraty a které vyvolaly ohlas v médiích.

Dnes jsem na plný úvazek matkou čtyř dětí. Dvou vlastních a dvou adoptovaných. Pokládám si za čest, že Bůh takto využívá můj život, ale naučila jsem se, že můj život nezávisí na tom, jak jsem byla počata. Nejsem produkt znásilnění, nýbrž Boží dítě a jsem drahocenná, protože mě Bůh stvořil k určitému cíli a zaplatil za mě nekonečnou cenu. Když se dnes lidé ptají mé tělesné matky, odpovím jim, že jsem pro ni požehnaním. Kéž by všichni lidé poznali pravdu, že každé dítě je dar! Kdyby pak lidé slyšeli o situaci, jako je moje, nikdy by neřekli: „Ó Bože, jak je to strašné, že tato žena byla znásilněna a donucena, aby dítě donosila!“ Spíše by mohli říct: „Bůh skutečně obdaroval tuto ženu dítětem a dal jí »krásu místo popela.«“ A není Bůh právě tím slavný?

„Moje cena nespočívá v tom, jak jsem byla počata, kdo mě vychoval, co si jiní lidé myslí o mém životě a vůbec ne v tom, co se svým životem udělám. Nejsem produkt znásilnění, ale Boží dítě!“

Rebeka Kiesslingová je známá ochránkyně života a advokátka. Cestuje po celém světě, aby jiným vyprávěla svůj příběh naděje. Nabízí vystoupení nebo promluvy ve škole. Lze jí poslat e-mail: rebecca@rebeckakiessling.com. Více informací najdete na stránkách www.rebeckakiessling.com.

Kirche heute 12/2011

Překlad -lš-

Jako dědička Božích zaslíbení a dcera Abrahama podle Ducha, skrze něhož střeží s láskou posvátné knihy Izraele a uctívá patriarchy a proroky, je založena na apoštolích a předává ze století na století jejich stále živé slovo a jejich pastýřské pravomoci v Nástupci Petra a v biskupech, kteří jsou s ním ve společenství. Ustavičně provázena Duchem Svatým má poslání střežit, vyučovat, vysvětlovat a šířit pravdu, kterou Bůh zjevil způsobem ještě skrytým skrze proroky a úplně pak skrze Pána Ježíše. Věříme, že to všechno je obsaženo v Božím slovu psaném i předávaném, které Církev předkládá jako božský zjevené buďto ve slavnostním aktu, anebo v řádném učitelském a všeobecném úřadě. Věříme v neomylnost, které požívá Petrův Nástupce, když vyučuje ex cathedra jako pastýř a učitel všech věřících, a kterou je obdařen také sbor biskupů, když vykonává spolu s ním nejvyšší učitelský úřad.

Věříme, že Církev, kterou Ježíš založil a za kterou se modlí, je nerozborně jedna ve víře, v kultu a v poutu hierarchického společenství. V lůně této Církve ani bohatá různost liturgických ritů, ani legitimní různost teologických a spirituálních dědictví a dílčích správních řádů nijak nepoškozují její jednotu a jen zdůrazňují její identitu.

Uznáváme, že mimo organismus Kristovy církve existují četné prvky pravdy a posvěcení, které vlastně patří a směřují ke katolické jednotě, věříme v působení Ducha Svatého, který v srdcích učedníků Kristových probouzí lásku k takové jednotě, a živíme nadějí, že křesťané, kteří ještě nejsou v plném společenství s jedinou Církví, spojí se jednoho dne do jediného stáda s jediným Pastýřem.

Věříme, že Církev je nezbytná ke spáse, protože Kristus, jediný Prostředník a jediná cesta ke spáse, se nám zpřítomňuje ve svém těle, kterým je Církev.

Věříme v jednoho Boha

Dokončení textu „Kredo Božího lidu“, který slavnostně vyhlásil papež Pavel VI. 30. června 1968

Ale božský záměr spásy zahrnuje všechny lidi: i ty, kteří bez vlastní viny neznají evangelium Krista a jeho Církev, ale hledají upřímně Boha a pod vlivem milosti usilují plnit jeho vůli poznávanou v hlasu svého svědomí. I oni v počtu, který zná jen Bůh, mohou dosáhnout spásy.

Věříme, že mše, kterou slaví kněz, představující osobu Krista v síle moci, kterou přijal svátostí ordinace a kterou obětuje ve jménu Krista a údů jeho mystického těla, je svátostně zpřítomněná na našich oltářích kalvarská oběť. Věříme, že tak, jako Pán proměnil při Poslední večeři ve své Tělo a svou Krev, které byly brzy nato za nás obětovány na kříži, stejným způsobem se chléb a víno, jež kněz konsekruje, proměňují v Tělo a Krev Krista, který slavně vládne v nebi; a věříme, že tajemná Pánova přítomnost pod způsobami, tak jak se jeví našim smyslům, je přítomnost pravá, reálná a podstatná.

Proto Kristus může být přítomen v této svátosti pouze skrze proměnu svého Těla ve skutečnost chleba a skrze proměnění své Krve ve skutečnost samotného vína, které zachovávají nezměněné pouze vlastnosti chleba a vína, jež vnímají naše smysly. Tuto tajemnou proměnu nazývá Církev přiměřeným způsobem **předpodstatnění** (transsubstanciacce). Jakýkoliv teologický výklad, který chce nějakým způsobem proniknout do tohoto tajemství, pokud chce zůstat ve shodě s katolickou církví, musí pevně setrávat na přesvědčení, že v objektivní realitě nezávisle na našem duchu po proměnění přestaly existovat chléb a víno, neboť jsou od toho okamžiku klanění hodným Tělem a Krví Pána Ježíše, který je reálně před námi ve svátostných způsobách chle-

ba a vína, protože to Pán tak chtěl, aby se nám daroval a spojil se v pokrmu s jednotou svého mystického Těla.

Jediná a nerozdělitelná existence slavného Pána v nebi se nerozmnožuje, ale zpřítomňuje a stává skutečnou v Nejsvětější svátosti, ve svatostánku, živém srdci každého z našich kostelů. Je naší nejsladší povinností vzdávat poctu a klanět se ve svaté Hostii, kterou vidí naše oči, vtělenému Slovu, které vidět nemohou a které, aniž by pouštělo nebe, je přítomno před námi.

Vyznáváme, že Boží království, které začalo zde na zemi v Kristově církvi, není z tohoto světa, jehož podoba pomijí; její pravý růst nemůže být směšován s pokrokem civilizace, vědy a lidské techniky, ale spočívá vždy ve stále hlubším poznávání neprobádatelného bohatství Kristova, ve stále silnější naději ve věčné dobro, ve stále horlivější odpovědi na Boží lásku a ve stále hojnějším šíření milosti a svatosti mezi lidmi. Tím, že připomíná svým dětem, že zde na zemi nemají trvalý příbytek, pobízí je také, aby přispívali – každý podle svého povolání a vlastních prostředků – k dobru své pozemské vlasti, k šíření spravedlnosti, pokoje a bratrství mezi lidmi, aby poskytovali svou pomoc svým bratřím, především těm nejchudším a nejpotřebnějším. Církev jako nevěsta Kristova myslí intenzivně na potřeby lidí, na jejich radosti a jejich naděje, na jejich úsilí a na jejich práci, neboť není její větší touhy, než být pro ně přítomná, aby je osvěcovala Kristovým světlem a spojovala je s ním, jejich jediným Spasitelem. Tato péče nikdy nesmí znamenat, že by se jim připodobňovala ve věcech tohoto světa, nebo že by zmenšovala horoucí touhu

v očekávání svého Pána a věčného království.

Věříme v život věčný. Věříme, že duše všech těch, kteří umírají v Kristově milosti, ať už se ještě potřebují očistit v očistci, nebo je již v okamžiku, kdy pouštějí své tělo, přijímá Ježíš do ráje, jak to učinil s dobrým lotrem, představují Boží lid za prahem smrti, která bude definitivně poražena v den vzkříšení, kdy se tyto duše spojí se svými těly.

Věříme, že množství duší, které jsou sjednoceny v ráji kolem Ježíše a Marie, tvoří nebeskou církev, kde vidí ve věčné blaženosti Boha takového, jaký je, a kde jsou také přidruženy v různém stupni spolu se svatými anděly k Boží vládě, kterou vykonává oslavený Kristus, přimlouvá se za nás a pomáhá nám v našich slabostech svou bratrskou péčí.

Věříme ve společenství mezi všemi věřícími v Krista, kteří jsou poutníky na této zemi, zesnulými, kteří podstupují své očišťování, a blaženými v nebi, kteří všichni spolu tvoří jedinou církev; věříme, že toto společenství lásky milosrdného Boha a jeho svatých naslouchá vytrvale našim prosbám podle Ježíšových slov: Proste a obdržíte. A s vírou a nadějí očekáváme vzkříšení mrtvých a život světa, který přijde.

Buď veleben Bůh svatý, svatý, svatý. Amen.

* * *

Proneseno před bazilikou Svatého Petra 30. června 1968 v šestém roce našeho pontifikátu na závěr Roku víry.

*Pramen:
Insegnamenti di Paolo VI,
vol. VI, 1968, pp. 300-310
Překlad -Iš-*

Poznámka redakce: Originální text obsahuje množství odkazů na prameny. Pro zájemce je celý poznámkový aparát přístupný na internetu. (www.30giorni.it/articoli_supplemento_id_17723_11.htm)

VE ŠKOLE SVATÉ RODINY - dokončení ze str. 2

víru (srov. 1,46-56), její svobodné přilnutí ke Kristu (srov. 1,55). A to všechno vychází z daru Ducha Svatého, který na ni sestupuje (srov. 1,35), jako sestoupi na apoštoly podle Kristova zaslíbení (srov. Sk 1,8). Tento Mariin obraz, který nám Lukáš představuje jako vzor pro každého věřícího, který uchovává a srovnává Ježíšova slova a skutky, to je srovnávání, které je vždy pokrokem v poznávání Ježíše. V souladu s blahosladeným Janem Pavlem II. (srov. *Růženec Panny Marie*) můžeme říct, že modlitba růžence čerpá svůj vzor právě z Marie, protože spočívá v rozjímání o Kristových tajemstvích v duchovní jednotě s Matkou Páně. Mariina schopnost žít z pohledu na Boha je, tak říkajíc, nakažlivá. První, kdo to zakusil, je svatý Josef. Jeho pokorná a prostá láska k jeho vlastní snoubence a rozhodnutí spojit svůj život s Mariiným přitáhlo a uvedlo také jeho, který již byl „člověk spravedlivý“ (Mt 1,19), do jedinečné důvěrnosti s Bohem. Neboť s Marií a především s Ježíšem začíná jeho nový způsob vztahu s Bohem, jeho přijetí do svého života, vstup do plánu spásy tím, že plní vůli Boží. Když s důvěrou vyplnil andělův pokyn – „neboj se přijmout Marii, svou manželku“ (Mt 1,20) – přijal Marii k sobě a sdílel s ní svůj život; opravdu daroval sám sebe Marii a Ježíšovi a to přivedlo k dokonalosti jeho odpověď na přijaté povolání. Evangelium, jak víme, nám nezachovalo žádné Josefovo slovo: jeho přítomnost je mlčenlivá, ale věrná, vytrvalá a dělná. Můžeme si představit, že také on spolu se svou manželkou a v důvěrném souladu s ní prožíval roky Ježíšova dětství a dospívání tak, že zakoušel, tak říkajíc, jeho přítomnost v jejich rodině. Josef zcela splnil svou otcovskou roli v každém ohledu. Jistě vychovával Ježíše také v modlitbě, spolu s Marií. Zvláště on ho vodil s sebou

do synagogy k sobotním obřadům, stejně jako do Jeruzaléma o velkých svátcích izraelského národa. Josef podle židovské tradice vedl domácí modlitbu jak v každodennosti – ráno, večer, při stolování – tak o hlavních náboženských svátcích. Tak v Nazaretě v rytmu dní trávených v prostém domě a v Josefově dílně se Ježíš učil střídání modlitby a práce a obětovat Bohu také námahu spojenou s vydělkem na chléb potřebný pro rodinu.

Být syny v Synu

A nakonec je tu jiná epizoda, která spatřuje Svatou rodinu usebranou společně v modlitbě. Dvanáctiletý Ježíš se odebral se svými do Jeruzalémského chrámu. Tato epizoda je situována do kontextu s poutí, jak zdůrazňuje svatý Lukáš: „Jeho rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se na svátky jako obvykle.“ (2,41-42) Pouť je projevem zbožnosti, který se živí modlitbou a současně modlitbu živí. Jedná se o pouť velikonoční a evangelista nás upozorňuje, že Ježíšova rodina ji prožívá každý rok, aby se zúčastnila obřadů ve Svatém městě. Židovská rodina, stejně jako křesťanská, se modlí v domácí intimitě, ale modlí se také ve společenství a hlásí se tak k příslušnosti k Božímu lidu. Velikonoce představují střed a vrchol toho

všeho a zahrnují dimenzi rodinnou i dimenzi liturgického a veřejného kultu.

V epizodě dvanáctiletého Ježíše jsou také zaznamenána první Ježíšova slova: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ (Lk 2,49) Po třech dnech hledání ho jeho rodiče našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, jak jim naslouchá a klade jim otázky (srov. Lk 2,46). Na otázku, proč to otcí a matce udělal, odpovídá, že udělal pouze to, co musí dělat Syn, tj. být u svého Otce. Tak naznačuje, kdo je pravý Otec, co je pravý dům, že neudělal nic nevhodného, nedopustil se neposlušnosti. Setrval tam, kde má být Boží Syn, tj. blízko Otce, a zdůraznil, kdo je jeho Otec. Slovo „Otec“ tedy překračuje důraz této odpovědi a otevírá christologické tajemství. Toto slovo tedy otevírá tajemství, je to klíč k tajemství Krista, který je Syn, a otevírá také klíč k tajemství nás křesťanů, kteří jsme syny v Synu. Současně nás Ježíš učí, jak být dětmi: právě v tom, že jsme v modlitbě s Otcem. Christologické tajemství, tajemství křesťanského života, je intimně spojeno s modlitbou a na ní založeno. Jednoho dne bude Ježíš učit své učedníky modlitbě a řekne jim: Když se modlíte, řekněte „Otče“. A přirozeně, neříkejte to pouze slovem, ale povězte to svým životem, učte se stále více říkat svým životem „Otče“, a tak

budete pravými syny v Synu, pravými křesťany.

Modlitba domácí církve

Zde, dokud je Ježíš ještě plně ponořen do života Rodiny nazaretské, je důležité poznamenat ohlas, jaký to mohlo mít v srdcích Marie a Josefa, když slyšeli z Ježíšových úst ono slovo „Otec“, když zjevoval a zdůrazňoval, kdo je Otec, a slyšeli z jeho úst toto slovo s vědomím jednorozrozeného Božího Syna, který právě proto chtěl zůstat tři dny v chrámě, protože je to „dům Otce“. Můžeme si představit, že od té chvíle byl život Svaté rodiny ještě více naplněn modlitbou, protože ze srdce Ježíše dítěte – a pak dospívajícího a mladíka – se nepřestává stále více šířit a odrážet v srdcích Marie a Josefa tento hluboký smysl vztahu k Bohu Otcí. Tak je Rodina nazaretská prvním vzorem církve, ve které pod vlivem Ježíšovy přítomnosti a díky tomu, že o ni rozjímají, všichni prožívají synovský vztah s Bohem Otcem, a to přetváří také jejich meziosobní lidské vztahy.

Draží přátelé, z těchto různých aspektů, o kterých jsem krátce promluvil ve světle evangelia, je Svatá rodina obrazem domácí církve povoláné ke společné modlitbě. Rodina je domácí církev a má být první školou modlitby. V rodině se mohou děti od nejútlejšího věku učit a vnímat pocit Boha, díky učení a příkladu rodičů: žít v atmosféře poznamenané Boží přítomností. Autentická křesťanská výchova je nemyšlitelná bez zážitku modlitby. Jestliže se v rodině neucí modlitbě, bude pak obtížné vyplnit tuto prázdnotu. A proto bych se chtěl na vás obrátit s výzvou, abyste objevili, jak je krásné společně se modlit jako rodina, která je ve škole Svaté rodiny z Nazareta, a stát se tak skutečně jedním srdcem a jednou duší, pravou rodinou. Děkuji.

Bollettino Vaticano
28. prosince 2011

Mezitimulky redakce Světla

TŘI MUDRCI NEBYLI Z PERSIE, ALE Z ČÍNY

Tvrdí to profesor religionistiky na univerzitě Oklahoma v USA na základě rukopisu „Zjevení mágům“. Je to rukopis z 8. století, který je opisem původního textu o 500 let staršího. Podle tohoto pramene pocházeli mudrci z polomytické země Šír, která je situována do starověké Číny. Jsou to potomci Šéta, třetího Adamova syna. Byla to sekta, která pěstovala tichou modlitbu. Zpráva hovoří o větším počtu mágů, nikoliv o pouhých třech. Tito mágové čekali celá tisíciletí na zjevení hvězdy, která má lidem oznámit Boží narození. Toto proroctví bylo zjeveno samotnému Šétovi. Hvězda je dovedla až do Betléma, kde dostala úkol vrátit se domů a stát se hlasateli evangelia.

Kath-net

Z Prahy do Bogoty, hlavního města Kolumbie, musíme překonat vzdušnou čarou bezmála jedenáct tisíc kilometrů, abychom se ocitli ve zcela ojedinělé zemi, jejíž vláda i v dnešní době uznává nad sebou vládu Nejvyššího. Navzdory takovému „zpátečnictví“ je tato země prokazatelně úspěšná ve svém obětavém zápase s nesmírnými těžkostmi. Její bývalý prezident Uribe Vélez, hluboce věřící katolík (str. 4), který se ke své víře otevřeně hlásí a řídí se podle ní v soukromém životě i ve správě státu, si vydobyl mezinárodní uznání za úspěchy v konsolidaci země a v boji proti zločincům a podvrtníkům.

Jeho příklad ukazuje, že Hospodinovo slovo nijak nezastaralo. Je to jen náš klamný dojem, že se dnes svět rychle mění a to, co platilo včera, dnes už není pravda. Je to možné tvrdit o mnoha lidských představách, názorech a plánech, ale nikoliv o Stvořiteli a Pánu, pro něhož je tisíc let jako jeden den a jeden den jako tisíc let. Jeho velikost je právě v jeho neměnnosti, stejně jako naše pomíjivost a nicota se projevuje v našich ustavičných horečných změnách, ve kterých se stále více vzdalujeme od toho, co je podstatné. A tak mnohem větším problémem, než pochytit a pochopit všechny změny v současném překotném vývoji, je udržet nezbytný kontakt s tím, co je neměnné a věčné, co je a zůstane základem všeho bytí.

Bůh se nevyvíjí ani nedomernizuje. V NĚM je obsaženo všechno, co bylo, je a bude, ještě dříve, než to začalo existovat. Proto také Bůh mluví stále stejnou řečí. Proto můžeme zcela dobře porozumět jeho slovu zjevenému před tisíciletími, zní stále tak aktuálně, jako by to bylo napsáno včera. Bůh totiž včera, dnes i zítra usiluje stále o totéž: věčná Trojice Lásky stále trpělivě a vytrvale hledá duše, aby jim darovala sebe i se svými božskými poklady (Dina Bélangerová, str. 6).

Na slovíčko

Svatý František by si dnes nevěděl rady s mobilem a ani by se o to nesnažil, protože by jej pokládal pro sebe za zcela zbytečný. Ale velice dobře by si rozuměl s blahoslavenou Dinou Bélangerovou, ačkoliv je od sebe dělí osm století. Položíme-li vedle sebe to, co nám Pán během dlouhých staletí zjevil prostřednictvím nejrůznějších vyvolených mystických duší, zjistíme, jak málo je to poznamenané a podmíněné dobou, ve které žily. Mohlo by se dokonce zdát, jako by Pán opakoval stále totéž.

Ale to není zdání. To je skutečnost. Opakuje opravdu v podstatě stále totéž, protože jsme to dosud nepochopili, dokonce to vypadá tak, že to chápeme stále méně. Jak nám zdůrazňuje blahoslavená Dina, takových duší, jaké Pán hledá a jaké potřebuje, je stále velmi málo. Pán potřebuje duše, které se dokonale odevzdávají jeho nejvyšší vůli. Jestliže jich nachází příliš málo, pak to znamená, že i na začátku třetího tisíciletí je stále málo duší, které pochopily a přijaly samu podstatu evangelia. To je také důvod, proč toto evangelium

dosud neopanovalo celý svět, jak to Pán před svým návratem k Otci požadoval.

Rozpoutal se velký konkurenční boj. Boží Nepřítel s velkým humbukem nabízí své opleněné statky, které působí velice atraktivně. Je se svou nabídkou nesmírně úspěšný, a to i přesto, že mají jednu podstatnou vadu: místo aby přinášely uspokojení, vedou jen ke stále větší nenasytosti. Čím je jich více, tím jsou nekvalitnější: bohatství se prodražuje, moc je stále bezmocnější a rozkoš stále jalovější, nespoutaná neomezenost se propadá do stále větší nesvobody. Protože lidé nechtějí slyšet jeho slovo, zbývá Bohu poslední, zcela hmatatelný argument: pádná Boží lecke bude spočívat v tom, že nechá lidské pachtění dojít ad absurdum. Že se k tomu schyluje, to už začínají tušit i ti, kteří zatím o Bohu nechtějí nic vědět, ale přesto vidí jasně, že takhle to už dále nejde.

Čím chmurnější a bezvýhodnější je budoucnost, tím jasněji se nám nabízí jediná spolehlivá jistota. Kdyby ten největší a nejneomezenější boháč tohoto svě-

BISKUP PODRAZIL RODIČE

Ve Švýcarsku v Basileji bojují věřící rodiče s městskou správou o své právo vychovávat sami své děti k pohlavnímu životu. Firma Direct Mail Company, která měla vytisknout a rozeslat 11 600 brožur, odmítla rodičům tuto objednávku s odůvodněním, že pošta označila obsah brožury za pornografický a urážlivý. Tento „pohoršující“ obsah však nebyl nic jiného než ukázka z materiálu, kterým mají být vychovávány již čtyřleté děti. Zakázku přejala jiná firma. Rodiče se však cítí velmi zaskočení a zklamání postojem svého biskupa Felixe Gmüra, který jim doslova vpadl do zad a zcela v rozporu s církevními dokumenty o sexuální výchově a o právech rodičů postup městské zprávy vychvaluje. Podpořil je naopak biskup Vitus Huonder z Churu.

ZACHRÁNĚNÉ DÍTĚ

Farář v malé farnosti vedle Livorna (4 000 duší) odvrátil usmrcení nenarozeného dítěte, jehož potrat už měl stanoven pevný termín. Slíbil matce, že jejího čtvrtého dítěte se ujme farnost. Otec dítěte má velmi špatně placenou a nejistou práci a rodina se třemi dětmi byla na pokraji zoufalství. Radostnou zprávu o záchraně dítěte oznámil farář ve svém vánočním kázání: „Přijmeme dítě jako Ježíška!“

Kath-net

ta mohl jen na chvíli zakusit skutečnou svobodu ducha a štěstí srdce prostého chudáčka z Assisi, okamžitě by odhodil všechno své bohatství a moc.

Vedle ďáblova bombastického hypermarketu vypadá ovšem Boží stánek velmi skromně a neokázale. Přesto je zde k dostání to nejdrahocennější: máme zde k dispozici nesmírné poklady u Boha, od něhož a skrze něhož je všechno. Z toho, co povstalo, nic nepovstalo bez Něho. Svůj poklad uděluje Bůh těm, kteří mají tu odvahu zcela a bezmezně důvěřovat jeho nekonečné lásce. Nabízí nám všechno, jen se musíme k Němu nechat zavést. Ježíš chce přitáhnout k sobě duše cestou dětství, důvěrou, láskou a odevzdaností. Kdo uvěří a přijme jeho pozvání, toho zahrne nepředstavitelným blahem a štěstím. Na své „zboží“ ani nemohl dát větší záruku: to, v čem nachází zalíbení a své další obšťastnění i nekonečně blažený Bůh, musí být dostatečným zdrojem pro obšťastnění každého člověka. Nejen že sám nachází svou blaženost v tom, že zachraňuje ztracené; On spásu mnoha lidí učinil závislou od modliteb a dobrovolných obětí duší, které přijmou nabídku stát se Božími spolupracovníky.

Očekával, že Mu ve svém srdci bezmezně uvěří a přijmou jeho pozvání především ti, kteří se Mu už formálně zcela odevzdali: jeho kněží a osoby zasvěceného života. Ale mnozí z nich položili svou ruku na pluh, a pak se začali ohlížet a berou své slovo prakticky zpět. Nedávají se vést v bezmezně důvěře nekonečnou Láskou, ale vydali se svou vlastní cestou. Ti, kteří Ho mají konkrétně zviditelňovat a představovat, ustupují zbaběle ze scény. Svatební hostina je sice připravena, ale ti, kteří byli pozváni, jí nebyli hodni. Co měl pro ně udělat, a neudělal? Běda těm, kdo zlu říkají dobro a dobro zlu, kdo vydávají tmu za světlo a světlo za tmu, běda těm, kdo jsou moudří ve svých vlastních očích! Pohrdli řečí Svatého!

-/š-

Pondělí 23. 1. 2012: 6:05 Octava dies (655. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Ekoauto (25. díl) **6:55** Čtete z křesťanských periodik **7:00** Jezuité o: Svátost smíření **7:20** Terra Santa News: 18. 1. 2012 **7:40** Přijeme si... **8:00** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou **8:20** Svět zaniklých technologií **8:50** Dvanáct rwandských mučednic [P] **9:05** Divadélko Bubáček (18. díl): O sněhuláčích **9:20** Dobrý Pastier **10:00** Nedělní čtení (9. díl): 3. neděle v mezidobí **10:35** BET LECHEM – vnitřní domov (11. díl): Molly Mattathil **10:50** Poselství svatých: Johanka z Arku **11:00** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **11:10** Noeland (49. díl) **11:40** Sedmihlášky (47. díl) **11:45** Maminčiny pohádky (7. díl): O osklivé Pepině I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Benefiční koncert **13:15** Poutní místo Starý Bohumín **13:30** Octava dies (655. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:00** 44 roků novickou **14:25** Liptál včera a dnes **15:00** Noční univerzita: Otvíral jim písmo – P. Aleš Opatrný ThD. **16:00** Krásy Čech a Moravy (18. díl): Nelahozeves, Veltrusy **16:30** Hornolidečko – Študlov **16:40** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět **17:00** NOEparáda (148. díl) [L] **18:05** Po hladině: Podzemí [P] **18:25** Sedmihlášky (47. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O osklivé Pepině II. [P] **18:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:05** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **19:15** Ars Vaticana (15. díl) **19:25** Přijeme si... **19:39** SPONZORING – Spot UPC **19:40** Hornolidečko – Študlov **19:50** Mašinky **20:00** Klapka s... (34. díl): Vladimírem Cisařem [P] **21:00** Na koberečku (119. díl) [P] **21:10** Gustav Lstok – Kříž je moje cesta **21:30** Óda na... **21:50** Čtete z křesťanských periodik **22:00** Noční univerzita: MUDr. Marie Svatošová – Nemocný člověk v rodině **23:30** Octava dies (655. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Kulatý stůl: Astronomie dnes **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 24. 1. 2012: 6:05 Hornolidečko – Študlov **6:15** Slavnostní koncert ze Křtin u Brna **7:35** Hornolidečko – Študlov **7:45** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý **8:35** Ako som mal začať 3. svetovú vojnu **9:00** Salesiánsky magazín **9:15** Charita sv. Anežky Otrokovice (3. díl): Charitní pečovatelská služba Otrokovice **9:20** Divadélko Bubáček (18. díl): O sněhuláčích **9:35** Octava dies (655. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:10** Noční univerzita: MUDr. Marie Svatošová – Nemocný člověk v rodině **11:35** Sedmihlášky (47. díl) **11:40** Maminčiny pohádky (8. díl): O osklivé Pepině II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (69. díl): Dechovka **12:35** Čtete z křesťanských periodik **12:40** Ars Vaticana (15. díl) **12:50** 44 roků novickou **13:15** Přijeme si... **13:35** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **14:00** Jezuité o: Svátost smíření **14:25** Kulatý stůl: Putování modrou planetou – Nepál a Indonésie **16:00** Slib **16:35** Po stopách sv. Pavla v Turecku **16:55** Rezance s makom **17:15** BET LECHEM – vnitřní domov (11. díl): Molly Mattathil **17:30** Záznam koncertu skupiny Christallinus: Festival pod věží 2008 **17:55** Sedmihlášky (47. díl) **18:00** Noeland (49. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech [P] **18:40** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **19:10** Abraháмова cesta **19:20** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **19:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 1. 2012 [P] **20:00** Putování po evropských kláštrech: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie [P] **20:30** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **20:40** Modlitba se zpěvy z Taizé **21:30** Zpravodajské Noeviny: 24. 1. 2012 **21:45** Terra Santa News: 18. 1. 2012 **22:10** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem I. díl **22:50** Modra **23:15** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou **23:40** Přijeme si... **23:55** Čtete z křesťanských periodik **0:05** Cvrlikání (5. díl): Zhasni **1:15** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 25. 1. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 1. 2012 **6:20** Noční univerzita: Otvíral jim písmo – P. Aleš Opatrný ThD. **7:15** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **7:25** Óda na... **7:45** Vlci v Lužici **8:20** Liptál včera a dnes **8:50** Pro vita mundi (131. díl): Manželé Perašinovi **9:30** Klapka s... (34. díl): Vladimírem Cisařem **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Cvrlikání (5. díl): Zhasni **13:20** Náš dům

v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:45** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Šimou **14:05** Čtete z křesťanských periodik **14:10** Joglland v zimě **14:20** Jen Bůh **14:45** Na koberečku (119. díl) **14:55** Divadélko Bubáček (18. díl): O sněhuláčích **15:10** Poutní místo Starý Bohumín **15:20** Ekoauto (25. díl) **15:35** Zpravodajské Noeviny: 24. 1. 2012 **15:55** NOEparáda (148. díl) **17:00** Exit 316 MISE: Blízká setkání lidského druhu [P] **17:20** Toulání **17:30** Nešpory na zakončení Týdne modlitbe za jednotu křesťanů. [L] **18:40** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. [P] **18:50** Putování po evropských kláštrech: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie **19:20** Terra Santa News: 25. 1. 2012 [P] **19:39** SPONZORING – Spot UPC **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Priore Giovanni Tomasi, OCD [P] **20:15** Licheň **20:25** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Člověk a jeho povolání ke štěstí [P] **21:15** Historie československého vojenského letectví (4. díl): Mračna se stahují [P] **21:45** Hornolidečko – Študlov **22:00** Quo Vadis **0:15** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **0:30** Slavnostní koncert ze Křtin u Brna **1:45** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 26. 1. 2012: 6:05 Hornolidečko – Študlov **6:15** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** Čtete z křesťanských periodik **6:45** BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Priore Giovanni Tomasi, OCD **7:00** Kouzlo štipky varhan **7:15** Platinové písničky (69. díl): Dechovka **7:45** 44 roků novickou **8:10** Po stopách sv. Pavla v Turecku **8:30** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **8:50** Mikroregion Trémšín (3. díl) **9:00** Modlitba se zpěvy z Taizé **9:55** Kulatý stůl: Putování modrou planetou – Nepál a Indonésie **11:25** Přijeme si... **11:40** Sedmihlášky (47. díl) **11:45** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Slavnostní koncert ze Křtin u Brna **13:20** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **13:35** Generální audience papeže Benedikta XVI. **14:05** Dobrý Pastier **14:40** Pro vita mundi (131. díl): Manželé Perašinovi **15:15** Noeland (49. díl) **15:45** Zpravodajské Noeviny: 24. 1. 2012 **16:05** Terra Santa News: 25. 1. 2012 **16:25** Hudební magazín Mezi pražci **17:00** Jezuité o: Svátost smíření **17:20** Ars Vaticana (16. díl) [P] **17:30** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **17:45** Dvanáct rwandských mučednic **18:05** Exit 316 MISE: Blízká setkání lidského druhu **18:25** Sedmihlášky (47. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. [P] **18:40** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý **19:30** Charita sv. Anežky Otrokovice (4. díl): Nový domov Otrokovice [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2012 [P] **20:00** U NÁS [P] **21:00** Přijeme si... **21:15** Post Scriptum s P. Františkem Blahou SDB [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2012 **22:00** Octava dies (655. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:30** NOEparáda (148. díl) **23:30** Slib **0:05** Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2012 **0:20** Ako som mal začať 3. svetovú vojnu **0:45** Společná cesta: Člověk a společnost **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 27. 1. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2012 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **6:30** NOEparáda (148. díl) **7:35** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Gáborem I. díl **8:20** Krásy Čech a Moravy (18. díl): Nelahozeves, Veltrusy **8:50** Poutní místo Starý Bohumín **9:00** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Člověk a jeho povolání ke štěstí **9:45** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **10:00** Na koberečku (119. díl) **10:10** Klapka s... (34. díl): Vladimírem Cisařem **11:15** Záznam koncertu skupiny Christallinus: Festival pod věží 2008 **11:35** Toulání **11:40** Sedmihlášky (47. díl) **11:45** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přijeme si... **12:20** Jen Bůh **12:45** Světlo ve stínu **13:15** Ars Vaticana (16. díl) **13:25** BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Priore Giovanni Tomasi, OCD **13:45** Benefiční koncert **14:55** Letohrad – muzeum řemesel **15:15** Óda na... **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2012 **16:15** Rezance s makom **16:30** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **16:55** Bol som mimo **18:00** Ze života farností: Brumov-Bylnice

18:20 Obec Pobedim **18:30** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce [P] **18:40** Sedmihlášky (47. díl) **18:45** Exit 316 MISE: Blízká setkání lidského druhu **19:05** Pustevny **19:30** Joglland v zimě **19:39** SPONZORING – Spot UPC **19:40** Hornolidečko – Valašská Senice **20:00** Otazníky na téma: Pěstounská péče **21:30** Bubnování s Čtyřlístkem **21:45** Na koberečku (119. díl) **22:00** Nedělní čtení (10. díl): 4. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přijeme si... **22:45** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý **23:35** Historie československého vojenského letectví (4. díl): Mračna se stahují **0:05** Hornolidečko – Valašská Senice **0:15** Jezuité o: Svátost smíření **0:35** Terra Santa News: 25. 1. 2012 **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 28. 1. 2012: 6:05 Hornolidečko – Valašská Senice **6:15** Post Scriptum s P. Františkem Blahou, SDB **6:35** Kunovské léto **7:00** Ako som mal začať 3. svetovú vojnu **7:25** BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): Priore Giovanni Tomasi, OCD **7:40** Divadélko Bubáček (18. díl): O sněhuláčích **7:55** Zatulouané pohádky [P] **8:45** Noeland (49. díl) **9:15** Sedmihlášky (47. díl) **9:20** Hermie soutěží **9:35** NOEparáda (148. díl) **10:35** Exit 316 MISE: Blízká setkání lidského druhu **10:55** Gustav Lstok – Kříž je moje cesta **11:15** Terra Santa News: 25. 1. 2012 **11:35** Óda na... **12:00** Polední modlitba [P] **12:05** Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2012 **12:20** Nedělní čtení (10. díl): 4. neděle v mezidobí **12:55** Přijeme si... **13:10** Po stopách sv. Pavla v Turecku **13:35** Cvrlikání (5. díl): Zhasni **14:45** Noekreace aneb Vandrování (123. díl) **14:55** Slib **15:25** Platinové písničky (69. díl): Dechovka **16:00** Dvanáct rwandských mučednic **16:15** Pustevny **16:45** Salesiánský magazín **17:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. **17:30** Hornolidečko – Valašská Senice **17:40** Ekoauto (25. díl) **18:00** Krásy Čech a Moravy (19. díl): Loket [P] **18:30** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:40** Sedmihlášky (47. díl) **18:45** Moravia rallye **19:24** SPONZORING – Spot UPC **19:25** Nedělní čtení (10. díl): 4. neděle v mezidobí **20:00** Cesta k andělům (19. díl): Mons. ThLic. Dominik Duka, OP (1. část) **20:50** Jezuité o: Divadlo spirituality [P] **21:10** Putování modrou planetou: Indonésie **22:00** Dobrý Pastier **22:35** 44 roků novickou **23:00** Noční univerzita: Otvíral jim písmo – P. Aleš Opatrný ThD. **23:55** Charita sv. Anežky Otrokovice (4. díl): Nový domov Otrokovice **0:05** Benefiční koncert **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 29. 1. 2012: 6:15 Nedělní čtení (10. díl): 4. neděle v mezidobí **6:45** Ars Vaticana (16. díl) **7:00** U NÁS **8:00** Ekoauto (25. díl) **8:15** Vlci v Lužici **8:50** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **9:10** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (21. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:30** Melódia dýhy **10:00** Mše svatá v Trnavě [L] **11:05** Po stopách sv. Pavla v Turecku **11:25** Na koberečku (119. díl) **11:35** Rezance s makom **11:50** Čtete z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (70. díl): Dechovka [P] **13:45** Cesta k andělům (19. díl): Mons. ThLic. Dominik Duka, OP (1. část) **14:30** Charita sv. Anežky Otrokovice (4. díl): Nový domov Otrokovice **14:35** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Člověk a jeho povolání ke štěstí **15:20** Krajané z Gerniku **16:00** Po hladině: Podzemí **16:20** Ragazzi di strada – Děti ulice **16:45** Noekreace aneb Vandrování (124. díl) [P] **16:55** Sedmihlášky (48. díl) [P] **17:00** Noeland (49. díl) **17:30** Zatulouané pohádky **18:15** Exit 316 MISE: Blízká setkání lidského druhu **18:35** O Mysu dobré naděje **19:00** BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): priore Giovanni Tomasi, OCD **19:15** Divadélko Bubáček (18. díl): Vodník z proskovického rybníka [P] **19:30** Čtete z křesťanských periodik **19:35** Přijeme si... [P] **20:00** Don Bosco (1.díl) **21:45** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (22. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **22:05** Octava dies (656. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **22:40** Poselství svatých: František z Assisi **22:50** Hudba pod Rozsutcem **23:00** Nedělní čtení (10. díl): 4. neděle v mezidobí **23:30** Ars Vaticana (16. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Óda na... **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Liturgická čtení

Neděle 22. 1. – 3. neděle v mezidobí

1. čt.: Jon 3,1-5.10
 Ž 25(24),4-5ab.6+7bc.8-9
 Odp.: 4b (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)
 2. čt.: 1 Kor 7,29-31
 Ev.: Mk 1,14-20
Slovo na den: Ihned.

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1-4
 Jer 31,10.11-12ab.13cd+14b
 Odp.: srov.10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid! Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Kor 1,10-13
 Ev.: Mt 18,19-22
Slovo na den: Dva z vás.

Pondělí 23. 1. – ferie

1. čt.: 2 Sam 5,1-7.10
 Ž 89(88),20.21-22.25-26
 Odp.: 25a (*Má věrnost a láska ho budou provázet.*)
 Ev.: Mk 3,22-30
Slovo na den: Uloupit jeho věci.

Úterý 24. 1. – památka sv. Františka Saleského

1. čt.: 2 Sam 6,12b-15.17-19
 Ž 24(23),7.8.9.10
 Odp.: srov. 8a (*Kdo je ten král slávy? Pán je král slávy.*)
 Ev.: Mk 3,31-35
Slovo na den: Dokola kolem něho.

Středa 25. 1. – svátek Obrácení sv. Pavla

1. čt.: Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22
 Ž 117(116),1.2
 Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mk 16,15-18
Slovo na den: Hlásejte evangelium.

Čtvrtek 26. 1. – památka sv. Timoteje a Tita

1. čt.: 2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5
 Ž 96(95),1-2a,2b-3.7-8a.10
 Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
 Ev.: Lk 10,1-9
Slovo na den: Poslal je před sebou.

Pátek 27. 1. – nez. pam. sv. Anděly Mericiové

1. čt.: 2 Sam 11,1-4a.5-10a.13-17
 Ž 51(50),3-4.5-6a.6bc-7.10-11
 Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)
 Ev.: Mk 4,26-34
Slovo na den: Ať spí, nebo je vzhůru, semeno klíč a roste.

Sobota 28. 1. – památka sv. Tomáše Akvinského

1. čt.: 2 Sam 12,1-7a.10-17
 Ž 51(50),12-13.14-15.16-17
 Odp.: 12a (*Svoř mi čisté srdce, Bože!*)
 Ev.: Mk 4,35-41
Slovo na den: Poslouchá ho i vítr a moře.

ŽIVOTNÍ POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ S OTEVŘENOU BIBLÍ ve dnech 22. – 29. 3. 2012. Putování po významných biblických místech v Kristových stopách (Jeruzalém, Betlém, Nazaret, Jericho, Tábor, Kána Galilejská, Karmel, Ein Karem, hora Pokušení a Blahoslavenství, Kafarnaum, Tiberias, Tabgha, Petřův primát, Jordán, památník Yad Vashem aj., koupání v Mrtvém moři – ideální pro neplavce – a plavba po Galilejském jezeře). Každodenní mše svatá. Zájezd je velmi vhodný také pro seniory. **Přihlášky:** Diecézní centrum pro seniory, Hradec Králové, tel. 737 215 328, e-mail: cepelkova@bihk.cz, web: www.dcskh.cz. Zájezd se velmi rychle plní, doporučujeme proto všem zájemcům, aby se přihlásili obratem.

Dne 24. ledna 2012 od 10 hodin se uskuteční v Senátu Parlamentu ČR ve Valdštejnském paláci seminář na téma SEXUÁLNÍ VÝCHOVA NA ŠKOLÁCH – ANO ČI NE, A JAK? K účasti na semináři je nutný průkaz totožnosti a přihlášení předem na e-mail borodacovah@senat.cz nebo na tel. 257 072 511. K dobrému výsledku semináře můžete přispět také svou modlitbou.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Váš zve na **přednášku PhDr. Josefa Tomeše EMIL HÁCHA – SKUTEČNOST A SYMBOL**, která se bude konat **v úterý 7. února 2012 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Na internetových stránkách www.maticem.cz naleznete vpravo dole odkaz **BENEDIKT XVI. V NĚMECKU (ZÁŘÍ 2011)**, pod nímž se skrývá pracovní překlad papežových proslův a kázání během návštěvy Německa ve dnech 22.-25. září 2011 (text je bez korektur, ve formátu PDF).

Farnost Šternberk a hnutí Modlitby matek vás společně zvou na **HROMIČNÍ POUŤ MATEK do Šternberka**, která se uskuteční **v sobotu 4. února 2012** ve farním kostele Zvěstování Panny Marie a v kulturním domě ve Šternberku. **Program pouti:** 9.30 hod. modlitba radostného růžence a příležitost ke svátosti smíření • 10.00 hod. mše svatá s darováním svíce a symbolickou ořerou matek – hlavní celebrant P. Alfréd Volný, ředitel Teologického konviktu v Olomouci • 12.30 hod. společný oběd (z vlastních zásob), po něm duchovní program se sestrou Veronikou Barátovou • 15.00 hod. adorace a odevzdání jmen dětí do košíčku • 15.30 hod. závěrečné požehnání a zakončení pouti. Svíce k ořerě si budete moci zakoupit při příchodu do kostela. Letos se nebude vydávat oběd, proto si, prosím, vezměte s sebou vlastní jídlo. Káva a čaj bude zajištěna. Účastnický poplatek za odpolední program v kulturním domě činí 50 Kč. Maminky, které se zúčastní programu, **přihlašujte se nejpozději do 30. ledna 2012 na adresu:** Římskokatolická farnost Šternberk, Farní 3, 785 01, tel. 731 621 117 nebo 585 013 714, e-mail: farasternberk@seznam.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. – 28. LEDNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 1.		PO 23. 1.		ÚT 24. 1.		ST 25. 1.		ČT 26. 1.		PÁ 27. 1.		SO 28. 1.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1734	1953	1286	1426	1722	1941	1106	1230	1734	1953
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1734	1953	1286	1426	1723	1941	1107	1231	1734	1953
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1286	1427	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	813	914	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1735	1954	1287	1427	1724	1942	1111	1235	1735	1954
Antifona k Zach. kantiku	690	779	1049	1169	1735	1954	1287	1427	1290	1431	1111	1235	1292	1433
Prosby	1033	1153	1049	1169	1724	1943	1675	1894	1724	1943	1111	1236	1724	1943
Závěrečná modlitba	690	779	1050	1170	1285	1425	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	792	890	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1287	1428	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1288	1428	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	690	779	1054	1174	1069	1191	1287	1428	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1736	1955	1286	1426	1727	1946	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1289	1429	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1678	1897	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1737	1956	1289	1430	1730	1949	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	689	778	690	779	1059	1180	1737	1956	1289	1430	1291	1431	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1731	1950	1681	1900	1731	1950	1121	1246
Záv. modlitba	690	779	690	779	1060	1181	1285	1425	1287	1428	1290	1431	1291	1432
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

HRDINOU DNES, NE AŽ ZÍTRA • PROSTÝ JÁHEN JOÃO LUIZ POZZOBON

Esteban Uriburu • Z němčiny přeložily Schönstattske sestry Mariiny – Rokole

Příběh prostého člověka, jáhna a milujícího otce sedmi dětí, který se ve svých 46 letech vydává na dobrodružnou cestu spolu s Pannou Marií. Odpoví na její volání a denně putuje s jejím obrazem na rameni k rodinám. Za 35 let ušel pro Pannu Marii přes 140 000 kilometrů.

Gloria • Brož., A5, 136 stran, 126 Kč

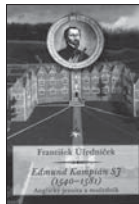
EDMUND KAMPIÁN SJ (1540–1581) • ANGLICKÝ JEZUITA A MUČEDNÍK

František Úředníček

Vyprávění o anglickém jezuitovi Edmundu Kampiánovi, mučedníkovi z doby nesnadných náboženských sporů 16. století, představuje světce jako barvitou osobnost. K plně prožívané víře ho přivádějí církevní otcové. Sam dobře obeznámený s různými křesťanskými tradicemi, nakonec nachází bohatství v propojení s Římem. Za nalezenou „životní perlu“ rád odevzdává život. Je významně spjatý s univerzitním prostředím Prahy a Brna.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Brož., A6, 64 stran, 40 Kč

CESTA POKORY / CESTA ODPUŠTĚNÍ

Ilustrace Peter Matis

Knížka je tematicky zaměřena na pokoru a odpuštění. Obě cesty se vzájemně doplňují a podmiňují, protože jen když dojdeme k vnitřní pokoře, jsme schopni přenést se přes chyby své i druhých a prožít osvobozující odpuštění. Autorské texty jsou doplněny již dříve vydanými příběhy a citáty různých osobností.

Advent-Orion, spol. s r. o. • Brož., 115x170 mm, 64 stran, 58 Kč

ABC BIBLICKÝ ATLAS

Nick Page • Z angličtiny přeložila Marie Čapková

Tento biblický atlas vychází z nových poznatků archeologického a historického výzkumu. Jedná se především o praktickou příručku, která umožňuje každému čtenáři Bible lépe se orientovat v zeměpisných pojmech, sledovat pohyb jednotlivých postav a lokalizovat nejdůležitější události. Obsahuje více než 170 nově zpracovaných barevných map, fotografií a ilustrací.

Česká biblická společnost

Váz., 200x245 mm, křídový papír, 128 stran, 392 Kč

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ • OMALOVÁNKY S VYPRÁVĚNÍM

Text a ilustrace Martin Damian

Omalovánka s příběhem královské dcery, která se rozhodla pro život v chudobě a ve službě nemocným.

Paulinky • Brož., 164x234 mm, 16 stran, 35 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.